

Journal

วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

ปีที่ 4 ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2524

**BULLETIN DE L'ASSOCIATION THAÏLANDAISE
DES
PROFESSEURS DE FRANÇAIS**

4e ANNÉE No. 4 OCTOBRE-DÉCEMBRE 1981

TAN JEWELRY Co.

EXPORTER OF BLUE SAPPHIRES,

RUBY, STAR SAPPHIRES, ETC.

RETAIL PLEASE CONTACT :

134/4 SURAWONGSE ROAD

BANGKOK 5, THAILAND

TEL: 2332587, 2340042

From : MAY 1982

PLEASE SEE US AT FOLLOWING ADDRESS :

1/17-18 SOI-10 SUKHUMVIT ROAD

พิมพ์ที่ บริษัท สำนักพิมพ์ วัฒนาพานิช จำกัด 31/1-32/2 ถนนมหาไชย กรุงเทพฯ 2
นายเรงชัย จงพิพัฒนสุข ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา โทร. 2212224, 2224772, 2222788

วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

BULLETIN DE L' A.T.P.F

ปีที่ 4 ฉบับที่ 4 เดือน ตุลาคม-ธันวาคม 2524

เจ้าของ :

สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสและฝรั่งเศสศึกษา
2. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก

ที่ปรึกษา :

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา

คุณหญิงจินตนา ยศสุนทร

นางลัดดา วงศ์สายัณห์

นางสีทธา พินิจภูวดล

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา :

นางธิดา บุญธรรม

กองบรรณาธิการ :

นางอุไร พลกล้า

นางอรวรรณ รัตนภาพ

นางแพรวไพยม บุญยะผลึก

นางสาวประวาลี นรินทรางกูร ณ อยุรยา

นางสาวพิมพ์ภา สุานิสสรณ์

นางพรทิพา ถาวรบุตร

นางสาวนุชนารถ หาญดำรงกุล

นางสาวประมาณ ลีศิริเสริญ

สำนักงานวารสาร :

31/28 หมู่บ้านอรุณฤกษ์ 1 ซอย 4 อารี-

สัมพันธ์ 4 ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 4

สมาชิกของสมาคม ฯ ปีละ 4 ฉบับ (ฟรี)

สมาชิกวารสาร ฯ ปีละ 4 ฉบับ : 30 บาท

(รวมค่าส่ง)

ส่งจ่ายธนาคัติหรือเช็คไปรษณีย์ ในนาม

นางธิดา บุญธรรม

สารบัญ

	หน้า
จดหมายจากอุปนายก	2
ทუნดูไบไม่ผลิ	4
Du bon et du mauvais usage	12
บันทึกการประชุมใหญ่ 2524	14
จดหมายจากนงคตินี้	21
Discours	25
ผลการแข่งขันประเภทต่าง ๆ	29
แนวคิดเกี่ยวกับการประกวดภาพเขียน	34
21 วันกับ Connaissance de la France	47
ฝรั่งเศสซุบซิบ	52
บรรณาธิการแถลง	64

ปก : นาย ชัยนันท์ ชะอุ่มงาม

คณะมณฑลศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

- ทศนะใด ๆ ที่แสดงออกในข้อเขียน ในวารสาร ส.ค.ฝ.ท. นี้ เป็นของผู้เขียน มิใช่เป็นของกองบรรณาธิการ และของสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ●

จดหมายจากอุปนายก

เพื่อนสมาชิกทุกท่าน

ท่านคงจะได้สังเกตเห็นแล้วว่า วารสาร ส.ค.ผ.ท. ฉบับนี้ขาดสิ่งที่เคยมีอยู่ประจำคือ Lettre de la Présidente ไป แต่มีจดหมายจากอุปนายกปรากฏขึ้น หลายท่านคงจะเป็นกังวลว่า นับแต่นี้จะไม่มีสาส์นจากองค์นายกแล้วหรือ ดิฉันขอตอบแทนบรรณาธิการว่า ใช่และไม่ใช่ ที่ตอบเช่นนั้นเพราะเราจะไม่มีสาส์นจากองค์นายก แต่คาดว่าองค์นายกกิตติมศักดิ์จะประทานสาส์นแก่เราบ้าง

เพื่อนสมาชิกคงจะทราบแล้วว่า ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี เมื่อวันที่ พฤษภาคม 2524 นั้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อบังคับของสมาคม ฯ และมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสมาคม ฯ ชุดที่ 3 ความในรายละเอียดจะอ่านได้จากรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2524 ของเลขานุการสมาคม ฯ ซึ่งอยู่ในวารสารฉบับเดียวกันนี้ ดิฉันขอเล่าย่อ ๆ ว่า จากการประชุมครั้งนั้น สมาคม ฯ ก็ได้คณะกรรมการบริหารชุดที่ 3 มีองค์นายกกิตติมศักดิ์เป็นองค์ประธาน มีอำนาจสั่งการให้อุปนายกปฏิบัติหน้าที่แทนเป็นคราว ๆ หรือจนครบวาระตามที่ทรงเห็นสมควร ดังนั้น การที่ดิฉันมาพบกับเพื่อนสมาชิกคราวนี้ก็จะเป็นไปตามนัยของข้อบังคับนี้ด้วย ความจริงได้เคยมีพระตำริมานานแล้วว่า กรรมการบริหารของสมาคม ฯ ควรผลัดเปลี่ยนกันมาพบกับสมาชิกในวารสาร ส.ค.ผ.ท. แต่กรรมการทุกท่านมีความสนใจอยากอ่านสาส์นขององค์นายก และเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกทั้งหลายมีความคิดเช่นเดียวกัน จึงได้ร้องขอให้มีสาส์นจากองค์นายกตลอดมา เมื่อขาดหายไปเช่นนี้ก็คงจะมีผู้รู้สึกว่าหว้างเป็นแน่ ถึงแม้จะยังประทานข้อเขียนเรื่องอื่น ๆ ก็ตาม

เมื่อจะต้องมาพบกับเพื่อนสมาชิกในวารสาร ส.ค.ฝ.ท. ฉบับนี้ ก็ฉันก็พยายามนึกว่าควร
จะเล่าเรื่องอะไรจึงจะเป็นที่สนใจของเพื่อนสมาชิก นึกขึ้นได้ว่าเรื่องที่เราได้ยินได้ฟังและบางครั้ง
ก็ต้องทำด้วยก็คือแผนงานโครงการต่าง ๆ แผนพัฒนา ฯ ล ฯ เพื่อนสมาชิกอาจจะอยากทราบ
แผนงานประจำปี 2525 ของสมาคม ฯ บ้าง จึงขอเล่าโดยย่อ ๆ ว่า โครงการสำคัญ ๆ สำหรับ
ปี 2525 จะคล้ายคลึงกับโครงการที่ได้ปฏิบัติแล้ว และได้ผลดีในปี 2524 คือ

- ปลายเดือนมกราคม การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ไทย-ฝรั่งเศส คราวนี้จะไป
ทำบุญที่สำนักสงฆ์ถ้ำกระบอก
- มีนาคม การอบรมครูภาษาฝรั่งเศสทางด้าน Civilisation ซึ่งเป็นโครงการร่วมกับ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เมษายน การสัมมนาทางวิชาการเรื่องการสอนภาษาฝรั่งเศส รายการนี้ได้รับ
อนุมัติจากรัฐบาลให้ผู้เข้าสัมมนาเบิกค่าใช้จ่ายได้
- ตุลาคม การสัมมนาทางวิชาการอีกครั้งหนึ่ง
- ปลายปี 2525 งานประจำปีของสมาคม ฯ สำหรับ ครู นักเรียน นิสิตนักศึกษา
และผู้สนใจภาษาฝรั่งเศส

รายละเอียดของโครงการเหล่านี้ สมาคม ฯ ก็จะแจ้งให้ท่านทราบเป็นคราว ๆ ไป นอก
จากนี้ก็จะมีการสัมมนาย่อย ๆ การบรรยาย การอภิปรายอีกเป็นครั้งคราว ในโอกาสที่มีงาน
สมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี สมาคม ฯ ก็จะจัดทำหนังสือเป็นพิเศษสำหรับโอกาสนี้ ส่วน
โครงการถาวรอื่น ๆ เช่น วารสาร ส.ค.ฝ.ท. งานของกลุ่มวัดผล ก็จะดำเนินต่อไป

ในเรื่องเกี่ยวกับทุนการศึกษาอบรมและงานต่าง ๆ สมาคม ฯ ได้ดำเนินการดังเช่นที่ได้
เคยปฏิบัติมาแล้ว ผลที่แน่นอนก็จะต้องคอยสักอี่กระยะหนึ่ง

เรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือ บัดนี้ถึงโอกาสที่เพื่อนสมาชิกรายปีจะต้องต่ออายุสมาชิกอีก
ครั้งหนึ่งแล้ว หวังว่าจะได้รับความร่วมมือจากทุกท่าน

ท้ายสุดนี้ ก็ฉันขอแสดงความเห็นจากประสบการณ์ส่วนตัวว่า งานต่าง ๆ ของสมาคม ฯ
นั้น สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจของคณะกรรมการบริหารและสมาชิกที่ได้ยอมเสีย
สละมาช่วยกันทำงาน ความร่วมมือมิได้จำกัดเพียงการชำระค่าสมาชิกเท่านั้น

วงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์

ทุนฤดูใบไม้ผลิ

คำตอบ

คำถาม

เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2524 หลังจากสัมมนาเรื่อง “การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย” ได้จบลงไปหนึ่งวัน สมาคมฯ ได้จัดกิจกรรมเพื่อสมาชิกในหัวข้อ “ประสบการณ์จากการได้ทุนไปฝึกอบรมในประเทศฝรั่งเศส” ได้มีผู้มาเล่าถึงการได้รับทุนทุกประเภทที่สมาคมเป็นผู้จัดสรร โดยเฉพาะมีผู้มาอภิปรายเรื่องทุนฤดูใบไม้ผลิ 1981 หลายคน เพราะทุนนี้มีถึง 32 ทุน

มีสมาชิกรวมประมาณ 100 คน และส่วนหนึ่งก็เป็นผู้ที่ได้รับทุน ถึงแม้ว่าสมาคมได้จัดกิจกรรมนี้ไปแล้ว ก็มีสมาชิกอีกจำนวนมากที่ไม่ได้มาร่วมฟัง และผู้ที่มาร่วมก็ได้ฟังแต่สิ่งที่สนุกและตลก เพราะผู้ที่เล่าได้กลับมานานแล้ว มีแต่ bons souvenirs ลืมส่วนที่ไม่ดีไปเสียหมดหรือไม่อยากเล่าในที่ชุมนุมใหญ่ ค่ายเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงใคร่ยกเอาจุดสำคัญมาอธิบายจากแบบประเมินผลซึ่งเลขานุการได้ส่งให้ผู้ที่ได้รับทุนกรอกเมื่อกลับจาก Nice และ Montpellier ฯลฯ ร้อน ๆ

ใบประเมินผลนี้แบ่งเป็น 4 ส่วน

1. ประโยชน์ที่ได้รับ
2. ปัญหาต่าง ๆ
 - 2.1 ระหว่างเตรียมตัวรับทุน
 - 2.2 ระหว่างรับทุน
 - 2.3 หลังการรับทุน

3. ข้อเสนอแนะต่าง ๆ

4. ข้ออีกส่วนตัว บทว่าฟังรำพัน หรือสิ่งที่യാചന เช่นอากาศหนาวจัด ไม่ชอบอาหารฝรั่ง ฯลฯ รายการที่ 4 นั้นเราได้เพิ่มขึ้นจากข้อเสนอแนะ เพราะเราเข้าใจดีว่า การบ่นนั้นเป็นการระบายใจที่ทำให้สบายใจขึ้นได้มาก แต่ก็ยังเป็นข้อที่เราไม่สามารถแก้ได้ เช่นการเปลี่ยนอากาศประเทศฝรั่งเศสให้อุ่นเหมือนอากาศในเมืองไทย หรือทำให้เมืองที่มีทางขึ้น ๆ ลง ๆ ให้ราบเหมือนกรุงเทพฯ ฯลฯ ถึงอย่างไรก็ยังมีหลายคนที่ไม่เห็นความแตกต่างระหว่างข้อเสนอแนะและบทว่าฟังรำพันหรือไม่อยากเห็น หรืออีกนัยหนึ่งไม่ฟังหรือไม่เข้าใจสิ่งที่ได้ชี้แจงให้ทราบเมื่อพบกันก่อนที่จะเดินทางไปฝรั่งเศส เช่นเราไม่ได้เลือกสถานที่อบรม โปรแกรม รัฐบาลฝรั่งเศสเป็นผู้เลือกสถานที่ที่สามารถจัดการอบรม พิเศษให้ในราคาที่เขาเห็นสมควรใน ระยะเวลาที่เขาเป็นผู้กะอันที่จริงเขาบอกว่าสำหรับจำนวน 30 กว่าคน เขาจะให้เพียง 1 เดือน แต่ในที่สุดก็ยืดออกให้เป็น 6 สัปดาห์ ถ้าเราจัดเองได้คงให้ 6 เดือน แทน 6 สัปดาห์

ผู้ที่ได้รับทุนฤดูใบไม้ผลิ 1981 มี 32 คน แต่มีผู้ตอบแบบสอบถามมาเพียง 22 คน

ผู้ที่จัดทุนนี้ไม่ได้อยากฟังแต่คำชมเชย แต่ก็อยากทราบข้อดีข้อเสีย เรามีได้เป็นผู้จัดทำวีรอาชีฟ จึงต้องพยายามเรียนและปรับการจัดให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ไป ข้าพเจ้าขอขอบใจผู้ที่ช่วยบอกว่า อย่างนี้ดีแล้วอย่างโน้นทำเช่นนั้นจะดีไหม โดยให้คำแนะนำที่สร้างสรรค์และเป็นไปได้ แต่เมื่ออ่านใบประเมินผลแล้วข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังอย่างมาก นึกว่าผู้รับทุนจะเข้าใจการชี้แจงของเรา เข้าใจว่าเรามีเพียงหน้าที่คัดเลือกชื่อส่งไปให้ Services Culturels ไม่มีความจำเป็นที่จะให้การบริการดังที่เราได้ทำไป โดยอยากช่วยเราได้ตลอดเวลา กำลังกาย กำลังใจมาให้ แต่ก็ต้องโดนว่าเสียอีกหรือในภาษาผู้ตอบใบสอบถาม “ถูกทำลายน้ำใจ” ผู้ที่ได้ไปต่างประเทศมักจะชอบเปรียบเทียบไทยกับฝรั่งโดยกล่าวว่า “คนไทยมีน้ำใจ เป็นคนโอบอ้อมอารี รักเพื่อนรักฝูง รักชาติ” ข้าพเจ้าคิดว่านิสัยที่ถึงงามของคนไทยนั้นกำลังสูญหายไป มีเหลือแต่ในคำพูดเท่านั้น และจะเป็นแต่นิสัยที่มีอยู่ในผู้พูดเท่านั้น เพราะก็เห็นไปนิทาน ฉีกหน้าของผู้อื่นและเฉพาะในเวลาลับหลังเท่านั้น

ขอคุณพิจารณาณัติคนไทยเพียงแค่นี้ มาตอบปัญหาของแบบสอบถามเป็นข้อ ๆ จะมีประโยชน์มากกว่า

1. ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ได้รับนั้นเหมือน ๆ กัน สรุปได้ดังนี้
เพิ่มพูนความรู้ภาษาและวัฒนธรรมฝรั่งเศส ได้ฝึกภาษาได้เพิ่มประสบการณ์ชีวิต และได้มีโอกาสทัศนศึกษาและท่องเที่ยว ได้เรียนรู้ถึงอุปนิสัยใจคอของชนฝรั่งเศส

คำถามของข้าพเจ้า ได้เรียนรู้ถึงอุปนิสัยใจคอของตนเองและของคนไทยบ้างหรือเปล่า

2. ปัญหาต่าง ๆ ของการรับทุน

2.1 ระหว่างเตรียมตัว

— “เป็นครูในสังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จึงไม่ทราบข้อมูลหรือข่าวสารต่าง ๆ ที่จำเป็น ทำให้ประสบปัญหายุ่งยากในการติดต่อ”

คำตอบ ควรติดต่อกับผู้บังคับบัญชาโดยตรงซึ่งมีประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ นี้ และสามารถให้คำแนะนำดีกว่าผู้อื่นทั้งสิ้น ถ้ามีครูสังกัดนี้อีก ขอแนะนำโดยเฉพาะให้ติดต่อกับอาจารย์ พรรณี ธนิตสุขการ ที่วิทยาเขตบพิตรพิมุข

— “ไม่ทราบชื่อผู้ไปเมือง Montpellier เลยว่ามีใครบ้าง เลยไม่ได้ประชุมกันก่อนว่าจะเตรียมของที่ระลึกหรือจะจัดเตรียมอาหารแห้งหรือเสื้อผ้าไปกันอย่างไร ถึงแม้จะฟังจากรุ่นก่อนที่ไปแล้วก็ตาม”

คำตอบ

เราได้ให้โอกาสสมทบกันพร้อมกันทั้งหมด 3 ครั้ง ในครั้งแรกก็น่าจะทำความรู้จักกันเอง โดยไม่ต้องให้กรรมการซึ่งก็ไม่เคยรู้จักผู้ได้รับทุนเหมือนกันเป็นผู้แนะนำให้รู้จักที่ละคน ถึงอย่างไรก็ดีคราวนี้พร้อมกับจดหมายแจ้งว่าได้รับทุนเราจะให้รายชื่อผู้ร่วมได้รับทุน แต่เราก็กังไม่ทราบว่าผู้ใดจะไปไหน

1. “ทางสมาคมเรียกประชุมบ่อย และการประชุมแต่ละครั้งไม่ค่อยได้เนื้อหาที่สมคูลย์กับค่าใช้จ่ายจากต่างจังหวัด และบางคนต้องลงงานเพื่อเข้าประชุมก็จะเสียผลทางการทำงาน

2. การเรียกประชุมครั้งสุดท้ายก่อนวันเดินทาง 1 วัน ทำให้ผู้ที่อยู่ไกลต้องรีบจัดกระเป๋าเดินทางเมื่อเข้าประชุมแล้วกลับบ้านอีกไม่ได้ จึงทำให้เกิดการหลงลืมสิ่งของสำคัญบางอย่างเพราะเวลาจวนเจินเกินไป”

คำตอบ

1. สำหรับรายนี้ผู้จัดทุน ของสมาคม ต้องขอโทษที่รบกวนมาให้เราช่วยเหลือ ในการชี้แจงช่วยกรอก เอกสารต่าง ๆ ของท่าน เพื่อทำจดหมายนำตัว จากฝ่าย วิเทศ สัมพันธ์ กระทรวงศึกษา ฯ สำหรับทำหนังสือเดินทางข้าราชการ ทำหนังสือเดินทาง ทำวีซ่า ชื่อตัวเครื่องบิน ขอแจ้งให้ผู้ที่ขอรับทุนในอนาคตว่าถ้าไม่ประสงค์ให้สมาคม ฯ

รบกวนเวลาอันมีค่าของท่าน กรุณารีบเขียนแจ้งมาว่าจะจัดเรื่องตั๋วเครื่องบิน หนังสือเดินทาง วีซ่า และเอกสารอื่น ๆ ด้วยตนเองทั้งสิ้น เราจะได้เพียงแจ้งวันและเวลาที่ จะออกเดินทางให้ท่านทราบเท่านั้น มีบริษัทที่รับทำหนังสือเดินทางให้ เมื่อปีที่แล้ว จ่ายให้เพียง 1,500 บาท แต่ท่านก็จะต้องมากรุงเทพฯ อยู่ดี อย่างยิ่งถ้าเป็นข้าราชการ

2. การขอให้มาพบกันก่อนเดินทางหนึ่งวันนั้น เราคิดว่าจะสะดวกกับผู้อยู่ต่างจังหวัด คือไม่ต้องเดินทางกลับไปอีกก่อนเดินทาง เราไม่ได้นัดพบวันสุดท้าย เพราะผู้ที่อยู่ กรุงเทพฯ อาจไม่สะดวก ส่วนการต้องรับจัดกระเป๋าหรือสิ่งของสำคัญเป็นเรื่องส่วนตัวหรือนิสัยของผู้เดินทาง

— “เมื่อข้าพเจ้าได้รับคัดเลือกมีสิทธิรับทุนนั้น เป็นช่วงที่กำลังลาศึกษาต่อภายในประเทศ ระดับปริญญาโท ซึ่งข้าพเจ้าได้ทำตามขั้นตอนเพื่อขอลาไปดูงานในครั้งนี้ การดำเนินการมีปัญหามาก จนจะขอสละทุน เพราะมีอาจารย์บางท่านเข้าใจผิดคิดว่าข้าพเจ้านั้นไม่มีสิทธิไป แต่คืนรนไป ซึ่งอาจทำให้เสียทุนไปได้ ฉะนั้นจึงขอเสนอว่าควรระบุในใบสมัครว่าผู้ลาศึกษาต่ออยู่ไม่มีสิทธิรับทุนดังกล่าว ไม่อยากให้เพื่อนครูทั้งหลายประสบปัญหาแบบนี้อีก เพราะทำให้เสียกำลังใจมาก ”

คำตอบ ข้าพเจ้ายังจำได้ว่า กรรมการจัดทุนนี้ทุกคนได้พยายาม “คืนรน” จนผู้ที่ได้รับทุนผู้นั้นไปได้ ถ้าเรารู้ไว้ก่อนว่าจะมาโกรธแค้นเราเช่นนี้ก็ตัดบทเสียตั้งแต่ต้น จะได้ไม่มีใครเสียกำลังใจทั้ง 2 ฝ่าย

2.2 ระหว่างรับทุน

— ปัญหาเรื่องที่พัก “ในโอกาสต่อไป ควรจะจัดสถานที่พักให้ใกล้ที่เรียน และควรจะมีที่พักแห่งเดียวกันทั้งหมด ไม่ควรแบ่งแยก”

คำตอบ ทางสมาคมไม่ได้มีส่วนในการเลือกเมืองหรือสถานที่พัก หอพักยังไม่มีสิทธิเลือกใหญ่

— “ไม่ค่อยมีโอกาสได้ฝึกภาษาโดยตรง นอกจากอยู่ในชั้นเรียนเนื่องจากผู้ที่ได้รับทุนมีจำนวนมากเกินไป และพักอยู่รวมกัน ส่วนมากจึงได้พูดแต่ภาษาไทย”

คำตอบ นี่เป็นปัญหาตรงข้ามกับปัญหาข้างบนนี้เลย ถึงอย่างไรก็ดี นอกเวลาเรียน ไม่มีใครห้ามมิให้ผู้ที่ได้รับทุนไปฝึกภาษาฝรั่งเศสกับคนฝรั่งเศส เพราะท่านก็อยู่ในประเทศฝรั่งเศสไม่ได้อยู่ในเมืองไทย

— “ส่วนมากจะเกี่ยวกับผู้รับทุนด้วยกันเอง เพราะมีด้วยกันหลายวัย อุปนิสัยก็ต่างกัน เมื่อมาอยู่ด้วยกันก็ย่อมต้องเกิดความไม่พอใจกันขึ้นมาบ้าง ...”

— “ควรพยายามให้บรรดาครูมีความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน”

คำตอบ เมื่อคนไทยที่ไม่มีรู้จักหรือไม่ได้เป็นเพื่อนสนิทกันมาก่อนเดินทางไปไหน และต้องอยู่ด้วยกันหลายสัปดาห์จะต้องมีการรำคาญกัน ว่ากัน นินทากันในที่สุดก็โกรธกัน เรื่องนี้บริษัทจัดทัวร์ยืนยันได้ทั้งนั้น การมีน้ำใจ ความสามัคคี และรักเมืองไทย รักศักดิ์ศรีของชาติก็ค่อย ๆ หายไป *inversement proportionnels à la distance et au temps*

— “ควรจัดการอบรมผู้ที่ได้รับทุนให้พอสมควรก่อนที่จะรับทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งบางคนไม่ค่อยจะยอม และความร่วมมือในกลุ่มสังคมเลว ทั้งมารยาทในการอยู่รวมกลุ่มด้วย ควรระบุดุลสมบัติของผู้ที่ควรได้รับทุนไว้ด้วยเป็นข้อ ๆ ไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่เป็นคนมีนิสัยลึกลับขโมยน้อย เพราะได้พบเห็นกับตามาแล้ว”

คำตอบ ครูวหน้าเราคงต้องปรับใบสมัครอย่างมาก อย่างน้อยที่สุดคงจะต้องให้ขีดในช่องที่เลือก

เป็นคนลึกลับขโมยน้อย

ไม่เป็นคนลึกลับขโมยน้อย

— ปัญหาการเรียน ส่วนหนึ่งก็พอใจ อีกส่วนหนึ่งไม่พอใจ ส่วนหลังนี้คิดว่าผิดหวังทางวิชาการ ไม่มีโครงการที่แน่นอน ตารางเวลาเรียนไม่เหมาะสมเท่าที่ควร ผู้หนึ่งไปที่ Montpellier เขียนว่า directeur ของ CERAVUM บอกว่าไม่ทราบ objectifs ของทุนนี้จากกรุงเทพฯ กลุ่ม Montpellier จึงได้ให้ adresse ATPF ไว้ เพื่อติดต่อสอบถามให้แน่นอนก่อนส่งผู้รับทุนนี้ต่อไป

คำตอบ ทาง ATPF นี้ก็ไม่ทราบถึง objectifs เหมือนกัน เป็นเพียงผู้ขอให้มี stage คำน Methodologie และค่าน Perfectionnement Linguistique ผู้ที่ไปนั้นเป็นผู้ที่จะทราบว่าจะต้องการอะไร ขอเสนอให้ผู้ที่จะไปนัดพบกันและเป็นผู้เจรจากับสถาบันผู้รับผิดชอบ เมื่อทราบชื่อและสถานที่อบรมแล้ว เราจะส่งรายชื่อให้ทุกคนเท่าทำได้ เช่นทุนปี 1980 นั้น ทราบสถานที่เพียงวันที่จะออกเดินทาง

3. ปัญหาที่ประสบหลังการรับทุน ส่วนมากเป็นปัญหาที่เฉพาะตัว มีคนหนึ่งเขียนว่า “ไม่แน่นอนว่า หลังจากกลับมาแล้ว ต้องทำอะไรบ้าง เช่นรายงานตัวหรือเปล่า หรือมีสิทธิอยู่ที่ท่องเที่ยวต่อกี่วัน โดยไม่ต้องเสียวันลาราชการ”

คำตอบ เราไม่ได้เป็นผู้บังคับบัญชาของท่าน จึงไม่ต้องมารายงานตัว แต่คงจะดีใจกันถ้าทราบว่าครูคนไหนกลับมาแล้ว โดยเขียนหรือโทรศัพท์ถึงแบบเป็นเพื่อนกัน เรื่องสิทธิที่จะท่องเที่ยวก่อนนั้นขึ้นกับตัวท่านกับการลาของท่านที่ได้ทำไว้ที่โรงเรียนที่สอนอยู่

4. ข้อเสนอแนะ เราขอขอบใจผู้ที่มีข้อเสนอแนะที่เราเห็นว่ามีความประโยชน์ เราจะได้นำไปปรับปรุงการจัดทุนต่อไปเท่าที่ทำได้ แต่เราขอตอบการเสนอแนะบางข้อด้วย

— ผู้ที่เขียนว่าสมาคมเรียกประชุมบ่อยเกินไป ได้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้ “มีบางเรื่องที่ควรแก้ไข คือเรื่องการเรียกประชุมบ่อย ๆ เช่นครั้งแรกประชุมเพื่อแนะนำชี้แจงแล้ว ครั้งที่ 2 เพื่อคุณภาพนตร์และทานของว่าง ครั้งที่ 3 ชี้แจงว่าควรทำตัวอย่างไรเมื่อไปถึงฝรั่งเศสแล้ว เนื้อหาทั้ง 3 วันนี้ ถ้าจัดมารวมใน 1 วัน ตั้งแต่เช้าถึงเย็น จะสะดวกที่สุด และไม่ต้องรีบร้อนมาจากที่ไกล ๆ เพื่อกิจการเล็กน้อยรวมทั้งไม่เสียวันลาราชการด้วย”

คำตอบ เรานึกกันว่าเราเก่งมากในการจัดทุกอย่างภายใน 3 วันได้ แต่ก็ปรากฏว่าไม่เก่งเลย คราวหน้าจะพยายามจัดการชี้แจง กรอกเอกสาร และอบรมในวันเดียวกัน แต่ท่านก็จะต้องมาอีกวันหนึ่งอยู่ดี เพื่อรับหนังสือเดินทางไปแลกเปลี่ยน สำหรับวันที่ 2 นั้นขอชี้แจงว่าเราไม่ได้เป็นผู้ขายหนังสือหรือเลี้ยงน้ำชาท่าน เป็นการแสดงน้ำใจของผู้ให้ทุนซึ่งต้องการรู้จักผู้ที่รับทุน และขอให้เราเป็นผู้ดูแลให้

— ข้อเสนอแนะที่เราทำตามไม่ได้ เพราะคงที่ได้อธิบายหลายครั้งแล้วว่า เราไม่ได้เป็นผู้ให้ทุนและจัดทุน จึงแก้ไขอะไรไม่ได้ เช่น “เงินน้อยเกินไป” “ระยะเวลาสั้นไปควรเป็น 3 เดือน” “ทุนทุกประเภทควรให้แยกกันอยู่แห่งละไม่เกิน 4 คน” “ควรแบ่งเป็นกลุ่มละ 2 คน เช่นทุน 1981 ควรไป 16 แห่ง”

— การคัดเลือก “ควรคัดเลือกคนที่เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์” “ควรจัดสัมภาษณ์แต่ละคน และส่งจดหมายลับ-เฉพาะ ไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้รับทุน สอบถามประวัติความรู้ ฯลฯ โดยละเอียด”

คำตอบ ขอย้อนถามว่าท่านคิดว่ากรรมการจัดทุนนี้ จะมีเวลาพอ มีสิทธิ และมีความสามารถพอที่จะไปตัดสินใจ ๖๓ ๖ ของผู้รับทุนได้หรือ ถ้าสอบประวัติหรือสัมภาษณ์จะมีใครไม่ได้หรือไม่

- **ปฐมนิเทศ** “สมาคมควรให้ผู้รับทุนได้ประโยชน์มากกว่านี้ อย่างน้อยให้รู้จักเมืองที่จะไปก็ยิ่งดี

คำตอบ จะทำอย่างไรดีถ้าผู้จัดทุนไม่เคยไปที่เมืองเหล่านี้สักคน

- **ปารีส** ส่วนมากไม่พอใจในการพาเที่ยวปารีส เป็นการนั่งรถไปชมสถานที่โดยไม่ได้ลงถ่ายรูป บางคนก็บอกว่า 2-3 วันไม่พอ มีอยู่คนหนึ่งพูดว่าเที่ยวปารีสเองจะดีกว่า

คำตอบ ต่อไปนี้เราจะไม่ไปอ้อนวอนเขาให้จัดเที่ยวปารีส จะให้แต่ละคนจัดเอาเอง

- **ทุนสำหรับผู้ที่ยากไปใหม่**

“ผู้ที่ไปแล้วหลังจากกลับมาทำงานแล้ว 4-5 ปี ควรมีโอกาสไปอีก” “--- สำหรับผู้ที่ไปแล้วนาน ๆ (5 หรือ 10 ปี)

คำตอบ ปีนี้เราได้จัดทุนประเภทนี้ แต่ผู้ที่ไปแล้ว “นาน ๆ” บางคนเพิ่งกลับมาเดือน พฤษภาคม 1981 นี้เอง เราก็ให้ไม่ได้เพราะยังมีผู้ที่ยังไม่เคยไปเลยอีกมาก

- **ข้อเสนอแนะของข้าพเจ้า**

ให้ผู้ที่เคยไปแล้วเป็นผู้จัดทุนนี้ เป็นผู้จัดเอกสารต่าง ๆ ตามขั้นตอน เป็นผู้จัดปฐมนิเทศ เป็นผู้ประเมินผล

คำเตือน

- ผู้ที่จัดสรรทุนนี้ ซึ่งเป็นครูภาษาฝรั่งเศสทุกคน หรือมีอาชีพอื่นแต่สอนภาษาฝรั่งเศส หรือ ฝรั่งเสศศึกษา ทำด้วยน้ำใจ โดยสละเวลาซึ่งมีค่าเท่ากับเวลาของผู้ที่รับทุน
- ขอเตือนอีกครั้งว่า สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสนั้นหมายความว่าเป็นการรวมครูภาษาฝรั่งเศส เพื่อวัตถุประสงค์ 6 ข้อ ซึ่งมีอยู่ในข้อบังคับของสมาคม ฯ (ถ้ายังไม่มียังข้อบังคับนี้เขียนขอได้จากสารานุกรมซึ่งจะยินดีส่งให้พร้อมกับวารสาร สมาคม ฉบับหน้า) สมาคมนั้นประกอบด้วยสมาชิก สมาชิกแต่ละคนจึงควรมีส่วนช่วยให้สมาคมดำเนินการไปได้โดยดี ไม่ใช่นั่งรอให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกแก่ฝ่ายเดียว

- ผู้ที่อยากรับทุนจะต้องเป็นผู้ที่ใจเย็น สม่ำเสมอ ไม่ได้เป็นผู้ให้ทุน ผู้เลือกสถานที่อบรมจัดหลักสูตรการเรียน กว่าจะได้ข่าวหรือรายละเอียดที่แน่นอนจาก Services Culturels ก็ช้ามาก ต้องเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อมว่าจะเดินทางปลาย ๆ เดือนมีนาคม
- ผู้ที่จะไปต้องตรึกตรองให้ดีว่า จะให้สมาคมฯ ช่วยโดยมาในวันที่สมาคมฯ จัดหรือจะดำเนินการต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยแจ้งให้กรรมการทราบ
- ผู้ที่จะไปจะต้องมีความอดทนอย่างมากในหลายด้าน เช่นจะต้องทนอากาศที่แปรปรวนตั้งอารมณ์ของผู้ที่จะร่วมไปรับการอบรมที่ประเทศฝรั่งเศส จะต้องทานอาหารฝรั่งที่แสนจะไม่อร่อยสำหรับคนไทย ต้องผิดหวังในการเรียน เพราะคงไม่เหมือนดังที่คาดไว้ จะต้องทนการต่อสู้กับผู้จัด stage ครู เจ้าหน้าที่ CROUS ซึ่งจะต้องเป็นไปโดยพูดภาษาฝรั่งเศส จะต้องยอมรับจากความรู้อย่างน้อยของตัวเอง ไม่เป็นแต่ผู้รอให้ทุกสิ่งทุกอย่างวิ่งมาหาโดยนั่งอยู่เฉย ๆ ไม่จับกลุ่มนอกห้องเรียนมากนัก ซึ่งทำให้ภาษาไทยดีขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่ภาษาฝรั่งเศส

ถ้าผู้ที่สมัครไว้แล้วคิดว่าไม่มีความอดทนพอที่จะต่อสู้กับอุปสรรค หรือปัญหาต่าง ๆ ที่ได้กล่าวไว้ก็ขอแนะนำให้สละทุนเสีย เพราะไปแล้วจะเป็นการเสียเงิน เสียกำลังใจของตนเองและของผู้อื่นโดยไร้ประโยชน์

แต่สำหรับผู้ที่คิดว่ามีความอดทนพอ มีจิตใจแน่วแน่ à ceux-là je souhaite bon voyage et qu'ils profitent au maximum de leur séjour

Galyani Vadhana

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

โรงเรียนอัมพรไพศาล

ถนนติวานนท์ นนทบุรี

Du bon et du mauvais usage

LE PARTICIPE (suite et fin)

IV PARTICIPE PRESENT ET ADJECTIF VERBAL

Le **participe passé** employé sans verbe auxiliaire s'accorde avec le nom ou le pronom qu'il accompagne, sauf pour certains participes passés comme "excepté", ci-joint, ci-indus y compris" qui s'accordent ou ne s'accordent pas selon les cas et dont nous avons déjà parlé en partie (voir Bulletin de l'ATPF No. 3/1980, pp. 6-7).

Quant au **participe présent**, qu'il faut distinguer de l'adjectif verbal, il est **invariable**.

Différences entre le participe présent et l'adjectif verbal :

Le participe présent	L'adjectif verbal
— marque une action passagère	— marque un état permanent
— peut ordinairement être remplacé par une proposition relative	— peut être remplacé par un autre adjectif
— est invariable	— est variable comme un adjectif ordinaire et s'accorde avec le nom auquel il se rapporte
— peut avoir un complément	

Pour savoir si un mot se terminant par-ant est un **participe présent** ou un **adjectif verbal**

— on regarde s'il y a un complément (complément d'objet direct, complément d'objet indirect, compléments circonstanciels etc), s'il y en a un, il s'agit en général d'un **participe passé**

— on remplace ce mot par un adjectif qualificatif, si la phrase a encore le même sens, il s'agit d'un **adjectif verbal**, sinon, il s'agit d'un **participe présent**.

Ex : Une histoire amusante nous distrait : une histoire agréable. Une personne amusant ceux qui l'écoutent : avec "agréable" la phrase n'a aucun sens. En outre, on peut constater que "ceux qui l'écoutent" a la fonction de complément d'objet direct de "amusant".

Certains participes présents et adjectifs verbaux dérivant du même verbe n'ont pas la même orthographe. Quelques exemples :

Participes Présents

communiquant
convainquant
différant
équivalant
excellant
fatiguant
influant
négligeant
précédant
provoquant

Adjectifs verbaux

communicant
convaincant
différent
équivalent
excellent
fatigant
influent
négligent
précédent
provocant

4.

Il en est de même de certains participes présents et noms dérivant du même verbe comme :

Participes présents

fabriquant
présidant

Noms

fabricant
président

FIN

La Lalilomme

Bibliographie :

- P. Dagnaud-Macé et G. Slynès "Le Français sans faute", Hatier
- G. Mauger "Grammaire pratique du français d'aujourd'hui", Hachette
- J. Dubois, G. Jouannon, R. Lagane "Grammaire française",
- A. Alverne, Y. Brunsvick, P. Ginestier "En France **", Dic.

สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย

บันทึกการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2524

เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2524 เวลา 13.30 น. สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ได้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2524 ขึ้น ณ ตึกคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน มีสมาชิกมาร่วมประชุมทั้งสิ้น 59 คน สรุปสาระของการประชุมได้ตามระเบียบวาระการประชุมดังนี้

1. องค์นายก ฯ ทรงปราศรัย

องค์นายก ฯ ทรงกล่าวเปิดประชุมสามัญประจำปี 2524 ซึ่งจัดให้มีขึ้นภายหลังการสัมมนาเรื่องจุดมุ่งหมายการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทย ทรงกล่าวปราศรัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1.1 ทูน

องค์นายก ฯ ทรงชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่า มีผู้สงสัยว่าทูนดูโบไม่ผลิ ทำไมจึงให้เฉพาะแก่ผู้ที่ไม่เคยไปฝรั่งเศส เนื่องด้วยมีครูภาษาฝรั่งเศสจำนวนหลายร้อยคนยังไม่เคยไปฝรั่งเศส จึงควรเปิดโอกาสให้ครูเหล่านี้ได้ไปเพื่อให้ได้เห็นประเทศฝรั่งเศส และมีความมั่นใจในการสอนยิ่งขึ้น ส่วนทูนอื่น ๆ ไม่ได้กำหนดเช่นนั้น และผู้เคยไปแล้ว อาจไม่ต้องการรวมกลุ่มเพื่อเรียนภาษาหรือวิธีการสอนเช่นทูนดูโบไม่ผลิก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในปีต่อไปสมาคมฯ ได้ขอทูนให้สำหรับผู้เคยไปแล้วด้วย

1.2 ค่าบำรุงสมาคม ฯ

องค์นายก ฯ ทรงแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า จากการสำรวจค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายหัวของสมาชิกหนึ่งคน ปรากฏว่าต้องใช้เงินถึงประมาณ 67 บาท รวมค่าวารสารอีก 30 บาท ดังนั้น ค่ารายหัวของสมาชิกจึงรวมเป็นเงินประมาณ 97 บาท และสมาคม ฯ เก็บค่าสมาชิกรายปีเพียงคนละ 100 บาท อนึ่ง สมาคม ฯ ยังมีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าสมาชิก FEF ค่าเช่าที่ทำการสมาคม ฯ ค่าจัดกิจกรรม ฯ ฯลฯ ซึ่งทำให้ค่ารายหัวคงจะมากกว่า 100 บาท แต่สมาคม ฯ ได้รับความอุดหนุนจากรัฐบาลฝรั่งเศสบ้าง จึงยังไม่ขึ้นค่าสมาชิก

1.3 การแก้ไขข้อบกพร่องปีงบประมาณ ฯ

เนื่องด้วยในปี 2524 นี้ ไม่มีผู้สมัครเป็นนายกสมาคม ฯ จึงต้องทำการแก้ไขข้อบกพร่องปีงบประมาณ ฯ ในการประชุมใหญ่ครั้งนี ก่อนดำเนินการเลือกตั้ง และการประชุมใหญ่เรียกตั้งการจัดในเดือนตุลาคม เพื่อให้คณะกรรมการชุดใหม่เริ่มปฏิบัติงานเดือนมกราคมปีถัดไปเพื่อความสะดวกรัดกุมรายงานและค่านับบัญชี

2. รายงานประจำปีของสมาคม ฯ

เลขานุการได้จัดทำพิมพ์รายงานประจำปี 2522-2523 ในวารสารสมาคม ฯ ฉบับที่ 2 ปีที่ 3 และรายงานประจำปี 2523-2524 ในวารสารสมาคม ฯ ฉบับที่ 2 ปีที่ 4 ตลอดจนพิมพ์สรุปรายงานรวม 2 ปี แจกสมาชิกที่มาร่วมประชุม

3. รายงานสถานะทางการเงินของสมาคม ฯ

00. เสร็จได้แสดงสถานะทางการเงินของสมาคม ฯ และได้เสนอให้อาจารย์ รวีวัลย์ วิทยไพฑูริกุล เป็นผู้ตรวจสอบบัญชีของสมาคม ฯ ต่อไป ที่ประชุมเห็นชอบเป็นเอกฉันท์

๘๐.๑๑๘,๘
๘๐.๘๘๑,๑
๑๒.๐๘๖,๑๐
๓๗๖ ๐๗.๘๘๘,๘๘

งบดุล

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2523

สินทรัพย์

สินทรัพย์หมุนเวียน

เงินสด ใมือและเงินฝากธนาคาร 89,041.38 บาท

เงินลงทุน

ตัวสัญญาใช้เงิน 300,000.00

รวมสินทรัพย์

389,041.38 บาท

ทุน

ทุน

เงินทุนหมุนเวียน

ยอดยกมาคั้งปี 290,182.68 บาท

บวก รายรับมากกว่ารายจ่ายของปี 2523 98,858.70

รวมทุน

389,041.38 บาท

งบรายรับรายจ่าย
สำหรับปีสิ้นสุด 31 ธันวาคม 2523

รายรับ

รายรับค่าสมาชิก	70,750.00	บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาลฝรั่งเศส	69,960.00	
รายรับจากการจัดงานสมาคมฯ	8,266.70	
ดอกเบี้ยรับ	<u>11,537.51</u>	
รวมรายรับ	<u>160,514.21</u>	บาท

รายจ่าย

ค่าใช้จ่ายในการจัดงานและจัดสัมมนา	2,525.00	บาท
ทุนค่าเดินทางดูงาน	16,000.00	
ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดและค่าครุภัณฑ์	33,458.40	
ค่าเช่า ค่าไฟฟ้า และค่าโทรศัพท์	8,514.06	
ค่าสมาชิก FIPF	<u>1,158.05</u>	
รวมรายจ่าย	<u>61,655.51</u>	

รายรับมากกว่ารายจ่าย

98,858.70 บาท

4. จำนวนสมาชิก

นายทะเบียนได้แถลงเรื่องสมาชิกดังนี้

ปี 2524 เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2524 มีสมาชิกดังนี้

สมาชิกกิตติมศักดิ์	1 องค์	และ 3 คน
สมาชิกสามัญตลอดชีพ	179	คน
สมาชิกสามัญรายปี	191	คน
สมาชิกวิสามัญตลอดชีพ	6	คน
สมาชิกวิสามัญรายปี	9	คน
สมาชิกสถาบัน	39	สถาบัน

5. การแก้ไขข้อบังคับสมาคมฯ

ที่ประชุมได้ทำการอภิปรายอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการแก้ไขข้อบังคับสมาคมฯ และในที่สุดได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้แก้ไขข้อบังคับสมาคมฯ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หมวดที่ 10 ข้อ 19.1 “ครบวาระ 2 ปี” แก้เป็น “ครบวาระ”

หมวดที่ 11 ข้อ 20 “เดือนเมษายน หรือ พฤษภาคม” แก้เป็น “เดือนตุลาคม หรือ เดือนพฤศจิกายน”

เติมบทเฉพาะกาลต่อจากหมวดที่ 15 ดังนี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ 1 ในกรณีที่ไม่มีนายกที่มาจากการเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการบริหารลงมติโดยเสียงข้างมาก เลือกตั้งนายกหรือนายกกิตติมศักดิ์จากสมาชิกของสมาคมฯ

ข้อ 2 ให้นายกกิตติมศักดิ์มีอำนาจสั่งให้ปฏิบัติการใด ๆ ตามมติของคณะกรรมการบริหาร

ข้อ 3 คณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ชุดที่ 3 จะครบวาระการทำงานวันที่ 31 ธันวาคม

2526

6. การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ชุดที่ 3

หลังจากนั้นได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสมาคมฯ ชุดที่ 3 โดยการลงบัตรการใช้บัตรให้ลงหมายเลขประจำตัวผู้สมัครที่ต้องการเลือกในบัตรเลือกตั้ง บัตรใดกาเครื่องหมายน้อยกว่า 13 แห่ง ถือว่าบัตรใช้ได้

รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งกรรมการบริหารมีดังนี้

หมายเลข 1	นางวงจันทร์ พิณยนิติกาศาสตร์	หมายเลข 2	นางธิดา บุญธรรม
หมายเลข 3	นางอุไร พลกล้า	หมายเลข 4	นายอภิชัย จันทรเสน
หมายเลข 5	นางกุลศักดิ์ ฉายางาม	หมายเลข 6	น.ส. จิระพรรษ์ บุญเกียรติ
หมายเลข 7	น.ส. ศรีชนก วัฒนศิริ	หมายเลข 8	นางพยอม ธรรมบุตร
หมายเลข 9	น.ส. ประภา งานไพโรจน์	หมายเลข 10	น.ส. ประมาณ ลีศิริเสริญ
หมายเลข 11	นางลักขณา วงศ์สายันท์	หมายเลข 12	น.ส. เตือนใจ จุลคุณย์
หมายเลข 13	น.ส. ส่องศรี ศรีจันทร์พานธุ์	หมายเลข 14	น.ส. พิมพา สุวานิสสรณ์

หมายเลข 15 นายเคช ทะละภัก

หมายเลข 16 น.ส. สุมิกรา บัฟพี

หมายเลข 17 นางธัญญา พิพัฒน์กุลชัย

หมายเลข 18 นางพงศ์เพ็ญ ศุภพงศ์

หมายเลข 19 น.ส. อุรัจฉา ชาวน์ชลากร

หมายเลข 20 นางพรทิพา ถาวรบุตร

หมายเลข 21 น.ส. วรรัตน์ ฟูวัฒนา

หมายเลข 22 น.ส. อรวรรณี บ้านสวาสดี

หมายเลข 23 น.ส. ลาวลย์ ชัยเชียงเอม

หมายเลข 24 นางอรวรรณ รัตนภาพ

ที่ประชุมได้เลือก นางแพรวไพยม บุญยะผลึก นายปณิธิ หุ่นแสวง และ น.ส. อุบล ละมั่งทอง เป็นกรรมการดำเนินการนับคะแนน

ผลของการเลือกตั้งมีดังนี้

1. นางวงจันทร์ พินัยนิตศาสตร์ (ได้ 57 เสียง)
2. นางธิดา บุญธรรม (ได้ 56 เสียง)
3. นางอุไร พลกล้า (ได้ 54 เสียง)
4. น.ส. อุรัจฉา ชาวน์ชลากร (ได้ 52 เสียง)
5. น.ส. ประภา งานไพโรจน์ (ได้ 52 เสียง)
6. นายอภิชัย จันทรเสน (ได้ 50 เสียง)
7. นางพยอม ธรรมบุตร (ได้ 49 เสียง)
8. นางลัดดา วงศ์สายันท์ (ได้ 45 เสียง)
9. นางกุลศักดิ์ นายางาม (ได้ 44 เสียง)
10. นางอรวรรณ รัตนภาพ (ได้ 36 เสียง)
11. นายเคช ทะละภัก (ได้ 36 เสียง)
12. นางพรทิพา ถาวรบุตร (ได้ 35 เสียง)
13. น.ส. จีระพรรษ์ บุญเกียรติ (ได้ 33 เสียง)

เนื่องจากคณะกรรมการบริหารที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่นี้ อาจพิจารณาเลือกบุคคลเข้าร่วมงานได้อีก 7 ท่าน จึงมีการเสนอชื่อ ผู้ที่มีได้รับเลือกตั้ง 11 ท่าน ซึ่งมีความปรารถนาดีต้องการช่วยทำงานให้สมาคม ฯ ได้แก่ น.ส. เพ็ญศิริ เจริญพจน์ นางจงกล สุภเวชย์ เพื่อให้คณะกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งพิจารณา และยังมีสมาชิกซึ่งปรารถนาจะช่วยกิจการของสมาคม ฯ ได้แก่ น.ส. ชัตสนีย์ สินธุสิงห์ น.ส. พิมพา ฐานิสสรณ์ น.ส. จีรังลักษณ์ ชุกันทะลักษณ์ น.ส. เพ็ญพรรณ ทิพย์คง และนางแพรวไพยม บุญยะผลึก ซึ่งจะช่วยงานเฉพาะการทำวารสารเท่านั้น

ต่อจากนั้น คณะกรรมการบริหารที่ได้รับเลือกตั้งได้ประชุมปรึกษาหารือกัน มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นสมควรให้กราบทูลเชิญสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เพื่อทรงดำรงตำแหน่งนายกกิตติมศักดิ์ - องสมาคม ฯ คณะกรรมการบริหารจึงได้พร้อมใจกันกราบทูลเชิญในเวลาเดียวกันนั้น และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ทรงพระกรุณาฯ รับตำแหน่งนายกกิตติมศักดิ์สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย หลังจากนั้นคณะกรรมการบริหารชุดที่ 3 ที่ได้รับเลือกตั้ง แสดงตนร่วมกับคณะกรรมการบริหารชุดที่ 2 ซึ่งหมดหน้าที่ตามวาระ

เลิกประชุมเวลา 16.30 น.

7. การประชุมคณะกรรมการบริหารชุดที่ 3 วันที่ 25 พฤษภาคม 2524

เมื่อวันจันทร์ที่ 25 พฤษภาคม 2524 คณะกรรมการบริหารชุดที่ 3 ได้มาประชุมกัน ณ ที่ทำการสมาคม ฯ เพื่อเลือกตั้งกรรมการเพิ่มเติมและเพื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

7.1 สิทธิและหน้าที่ของนายกกิตติมศักดิ์

ที่ประชุมเห็นสมควรให้นายกกิตติมศักดิ์มีสิทธิและหน้าที่ดังนี้

1. เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริหารตามที่เห็นสมควร
2. มีอำนาจ มอบหมายงานให้ อุปนายกปฏิบัติให้เป็นไปตาม ข้อบังคับระเบียบหรือมติคณะกรรมการบริหาร

7.2 การเลือกตั้งอุปนายก

ที่ประชุมซึ่งประกอบด้วยกรรมการบริหารชุดที่ 3 ซึ่งประกอบด้วยนายก กิตติมศักดิ์และกรรมการรวม 9 คน ได้ทำการลงคะแนนเสียงลับเพื่อเลือกตั้งอุปนายก โดยองค์นายกกิตติมศักดิ์ทรงเป็นประธานและมีได้ทรงลงบัตร ผลการเลือกตั้งมีดังนี้

นางวงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์ ได้ 6 คะแนน

นางลัดดา วงศ์สายัณห์ ได้ 2 คะแนน

งคออกเสียง 1 คะแนน

ตำแหน่งอุปนายกจึงได้แก่นางวงจันทร์ พินัยนิติศาสตร์ ซึ่งจะมีสิทธิ์เลือก เลขานุการและเหรัญญิกโดยอนุโลม ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร

7.3 การเลือกตั้งกรรมการบริหารเพิ่มเติม

ที่ประชุมได้ลงคะแนนเสียงลับเลือกกรรมการบริหารเพิ่มเติมอีก 7 คน ซึ่งได้แก่บุคคลต่อไปนี้

1. น.ส. ประมาณ สีสิริเสริญ ได้ 8 คะแนน
2. น.ส. เตือนใจ จุลคุลย์ ได้ 8 คะแนน
3. น.ส. อรรรณิ ป้านสวาสดี ได้ 8 คะแนน
4. นางจกกล สุขเวชัย ได้ 8 คะแนน
5. น.ส. เพ็ญศรี เจริญพจน์ ได้ 8 คะแนน
6. น.ส. ส่งศรี ศรีจันทร์พานธุ์ ได้ 5 คะแนน
7. น.ส. พิมพ์ ฐานิสสรณ์ ได้ 5 คะแนน

7.4 การลาประชุม

ที่ประชุมได้พิจารณาเห็นสมควรให้กรรมการที่ไม่สามารถมาร่วมประชุม ลาประชุม และในรายงานการประชุมให้ใส่คำว่าลา ที่ชื่อของผู้ที่ลาประชุม

7.5 การพิจารณากิจการของสมาคม ฯ

ที่ประชุมได้พิจารณากิจการของสมาคม ฯ ซึ่งคณะกรรมการบริหารชุดที่ 2 ได้ทำค้างไว้และที่เสนอให้คณะกรรมการบริหารชุดที่ 3 เริ่มดำเนินการ

ประวาลี นรินทรางกูร ณ อยุธยา ผู้จัดบันทึกรายงานการประชุม
พยอม ธรรมบุตร

อาหารจีนระดับคลาสสิก

เจ้าของรสชาติที่ชวนลิ้มลอง

IATA COFFEESHOP & RESTAURANT

262/5 สยามสแควร์ ซอย 4

โทร. 2526514

จดหมายจากนงศิลิน

โรงเรียนวชิรธรรมสาริต สุขุมวิท 101/1

พระโขนง กรุงเทพมหานคร

26 สิงหาคม 2524

ขอพระราชทานกราบทูลองค์นายท ๓ ทรงทราบ

เกล้าฯ หม่อมฉัน น.ส. นงศิลิน โมลิกะ 1 ใน 3 ของผู้รับทุน CONNAISSANCE DE LA FRANCE ได้ออกเดินทางเมื่อคืนวันที่ 11 ก.ค. 24 เครื่องบินแเวที่ Bombay ครั้งเดียว การเดินทางราบรื่นจนถึงปารีสเมื่อ 6 โมงเช้าของที่นั้น

12 ก.ค. 24 ตอนแรกหม่อมฉันคิดว่าจะมีคนมารับพวกเราที่สนามบิน แต่รอเกือบชั่วโมง ก็ยังไม่เห็นใครมารับ จึงตัดสินใจโทรศัพท์ไปที่ I. F. A. P. วันนี้เป็นวันอาทิตย์จึงไม่มีเจ้าหน้าที่มารับ เขาบอกให้ไปกันเอง โดยบอกสถานี Métro ที่ใกล้ F. I. A. P. ที่สุดให้คือ Glacière พวกเราจึงเริ่มต้นเดินทางกันเองโดยนั่ง l'autobus มาลงที่ Gare du Nord จากนั้นก็ลง Métro ตามเขาไปเรื่อยๆ ในที่สุดพวกเราก็มายังสถานี Glacière แล้วเดินไปอีกหน่อยก็ถึง F.I.A.P. เวลา 9.45 น. ที่ F. I. A. P. ติดต่อกับใคร ๆ เขาก็ไม่รู้เรื่อง เพราะมีพวกทูนหลาย ๆ กลุ่มมารวมกันอยู่ที่นี่ พวกเราจึงต้องฝากของเอาไว้ และออกไปหาอะไรกินข้างนอก กลับเข้ามาใหม่ตอนบ่ายโมง ก็พบเจ้าหน้าที่ CONNAISSANCE DE LA FRANCE ตอนนั้นหม่อมฉันต้องแยกกับอาจารย์อีกสองคนที่ไปด้วย เพราะเป็นคนละกลุ่มกัน ตอนนั้นหม่อมฉันได้พบกับเพื่อนใหม่ชาติอื่น คือ เยอรมัน สวีเดน ไอร์.แลนด์ ฮังการ และฝรั่งเศสจากทุก ๆ ภาค ตอนบ่าย 2 โมง เขาพาไปเที่ยว Notre-Dame, Panthéon, Hôt l de Ville, Quartier Latin, L'Île de la Cité, Le Jardin du Luxembourg ตอนเย็นก็กลับมายัง F. I. A. P. คืนนั้นหม่อมฉันหลับสนิทเพราะเพลียมาก

13 ก.ค. 24 หลังจาก petit déjeuner แล้ว CONNAISSANCE DE LA FRANCE ทุกคนซึ่งมีประมาณ 15 คน ก็ไปชม Musée du Louvre, Centre National d'Art et de Culture Georges-Pompidou ตอนเย็นเขาปล่อยให้เป็นอิสระ ดังนั้นพวกเราทุกคนจึงไปดู Bal du 14 Juillet ที่ Place de la Bastille

14 ก.ค. 24 Promenade sur la Seine en Bateaux-Mouche ตอนบ่ายไป La basilique du Sacré-Coeur ตอนกลางคืนพวกเราออกไปที่ La Tour Eiffel ที่นี้คนแยะมากมีดอกไม้ไฟสวยงาม แต่ที่ตัวหอ Eiffel ไม่ได้ตกแต่งอะไรเลย หม่อมฉันและเพื่อน ๆ กลับ F. I. A. P. เทียงคืนทุกคนจะต้อง faire des valises เพื่อที่จะเดินทางในวันพรุ่งนี้ ไปที่ Aurillac

15 ก.ค. 24 ออกเดินทางโดยรถไฟ ที่สถานี Gare de Lyon ต้องเปลี่ยนรถไฟสองครั้งที่สถานี Arvant และ Neussargues ถึง Aurillac 6 โมงเย็น มีเจ้าหน้าที่อีกกลุ่มหนึ่งมารอรับ เพราะว่าพวกเราเดินทางมากันเอง ที่นี้เขาให้การต้อนรับดีมาก เขาพาไปที่หอพัก Foyer des Jeunes Travailleurs หลังจาก dîner ทุกคนก็เข้านอน

16 ก.ค. 24 ตอนเช้า CONNAISSANCE DE LA FRANCE ทุกคนต้องแนะนำตัวเองภายในห้องโถงของหอพัก มีนักข่าวมาถ่ายรูปด้วย หลังจากนั้นเขาให้จักรยานคนละคัน ฝึกเล่นในเมือง โชคดีที่ทุกคนซึ่งเป็น Aurillac เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่น่าอยู่มาก ได้ชื่อว่าเป็นเมืองแห่งภูเขา Ville de montagne (623 m.) Aurillac est située à l'extrémité d'une des vallées qui rayonnent autour du vieux massif volcanique apaisé depuis 3 millions d'années.

ตอนบ่ายเขาพาไปเที่ยวโรงไม้หิน โรงงานทำอิฐ ตอนกลางคืนเขาฉายสไลด์เกี่ยวกับภูเขาให้ดู เพราะว่าวันพรุ่งนี้ ทุกคนจะต้องไปปีนเขา Puy-Mary (1787 m.)

17 ก.ค. 24 ทุกคนเริ่มปีนเขา ตั้งแต่เวลา 10 โมงเช้าถึง 5 โมงเย็น ภูเขาที่ปีน คือ Puy-Mary ความสูง 1787 m. Sac à dos ที่หลังของหม่อมฉันทำความลำบากใจให้ไม่น้อย หม่อมฉันเลยใช้วิธีขว้างลงไปก่อนในช่วงที่ลงจากเขา แต่ปรากฏว่ามันไม่ได้ลงไปตามทิศทางที่จะลง เพื่อนผู้ชายชาวฝรั่งเศสต้องวิ่งไปเก็บให้ ตอนเย็นกาง tente นอนที่เชิงเขา ทุกคนต้องมี Sac de couchage ติดตัวมาด้วย

18 ก.ค. 24 วันนี้เจ้าหน้าที่ Connaissance de la France ตั้งใจจะให้พวกเราเป็นเขาอีก แต่บังเอิญฝนตก ก็เลยแวะเที่ยว Salers ตำบลเล็ก ๆ ใน Aurillac แล้วกลับหอพัก

19 ก.ค. 24 ทุกคนต้องปีนเขาอีก เป็นเขาสูงเดิม แต่ปีนคนละค้ำัน ก่อนที่จะเริ่มปีน เขาพาไปแวะบ้านชาวนาที่ทำ fromage จากนั้นก็เริ่มปีนเขา วันนี้อากาศหนาว ลมแรงกว่าวันก่อน ๆ ต้องใส่เสื้อหลายชั้น รวมทั้งเสื้อฝนด้วย เพราะมีฝนตกปรอย ๆ บนยอดเขาอากาศหนาวมาก จนรู้สึกว่ามีมือของหม่อมฉันแววมั่น ตอนแรกก็ตกใจมาก ปล่อยไว้สักครู่ก็รู้สึกดีขึ้น พอลงมาถึงเชิงเขาอีกค้ำันหนึ่งก็ต้องเดินไปขึ้นรถไฟเพื่อจะไปเที่ยว Vic-Sur Cère ตำบลเล็ก ๆ ที่น่าอยู่มาก ที่นี้มี piscine สำหรับคนที่อยากจะว่ายน้ำ หลังจากนั้นก็ขึ้นรถไฟกลับ Aurillac เมื่อตอน 3 ทุ่ม

20 ก.ค. 24 วันนี้ทุกคนเป็นอิสระ ใครจะไปไหนก็ได้ หม่อมฉันเลือกไปกับเพื่อนชาวเยอรมัน และฝรั่งเศส ไปเดินเล่นในเมืองและแวะชม l'exposition vocalnique น่าสนใจมาก ตอนกลางคืนมี veillée เจ้าหน้าที่ Connaissance สอนให้พวกเราเต้นรำพื้นเมืองฝรั่งเศส

Sibylle & Michel

ถ่ายกับเพื่อนผู้หญิง allemande และเจ้าหน้าที่ Connaissance

ละ 3 คน ให้ไปเยี่ยมบ้านชาวนา หม่อมฉันเลือกไปกับเพื่อนชาวเยอรมันกับไอร์แลนด์ โดยขี่จักรยานไปคนละคัน fermier พาไปชม สวน ไร่ และพาไปดูการรีดนมวัว ตอนเย็นกลับไปนอนที่ Camping

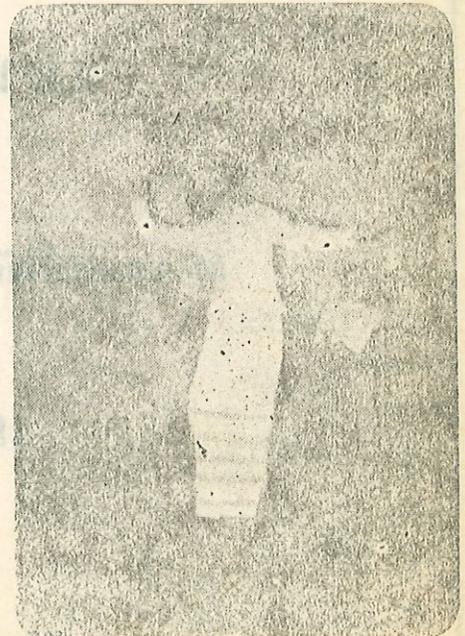
23 ก.ค. 24 ตอนเช้าไปดูโรงงานทำไส้กรอกและผลิตผลทุกอย่างที่ทำจากหมู (la salaison chatignerie) ตอนบ่ายเก็บ tente เพื่อที่จะเดินทางกลับ Aurillac

24 ก.ค. 24 วันนีว่างทั้งวันเพราะเป็นวันสุดท้ายของ Connaissance de la France ทุกคนขี่จักรยานเที่ยวในเมือง ตอนเย็นเขาเลี้ยง le champagne ก่อน diner หลังจากนั้นมีการเต้นรำ หม่อมฉันรำสีนวลให้เขาดู เขาทึ่งกันมาก ปรบมือกันไม่ยอมหยุด จนหม่อมฉันต้องรำอีกเป็นครั้งที่สอง คินนั้นกว่าจะได้เข้านอนก็ตี 2

25 ก.ค. 24 ทุกคนออกเดินทางกลับบ้านของตัวเอง โดยแยกกันที่สถานี Aurillac ตอน 9 โมงเช้า หม่อมฉันแยกไปเมือง Cannes เพราะมีเพื่อนชาวฝรั่งเศสอยู่ที่นั่น ใช้เวลาอยู่ที่นั่น 1 อาทิตย์ ได้เที่ยวเมือง Nice, Monaco จึงกลับปารีส ที่นี้หม่อมฉัน confirme ตัวกลับไม่ได้ จึงต้องกขยไปอีกหนึ่งอาทิตย์ โดยพักอยู่ที่หอ Foyer International Carrefour กับเพื่อนไทยที่เรียนอยู่ที่นี้ หม่อมฉันเดินทางกลับเมืองไทย วันที่ 8 สิงหาคม 2524

21 ก.ค. 24 วันนีทุกคนต้องขี่จักรยาน ขึ้นเขาเพื่อไปยังเมือง Maurs la Jolie เป็นระยะทาง 40 กิโลเมตร เป็นวันที่หม่อมฉันรู้สึกเหนื่อยที่สุดในชีวิต พอตอนขึ้นเขาพวกผู้หญิงก็จูงจักรยานขึ้นไป ตอนลงเขาอันตรายมาก เพื่อนชาวฮ่องกงผู้ชายตกจากจักรยานก็หัวแตก ถึง Maurs la Jolie 5 โมงเย็น เข้าพักที่ Camping กาง tente นอน มีฝนตกทำให้ tente แฉะ เลยทำให้นอนไม่ค่อยหลับ

22 ก.ค. 24 เขาแบ่งกลุ่ม ๆ

รำสีนวล

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม หม่อมฉัน (น.ส. นงศิณี โมธิกะ)

อภินันทนาการ

จาก

บริษัท โรต้าม้วนเสียง-เทพจำกัด

67/17 ซอยศูนย์วิจัย 3 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ กทม.

แผนกม้วนเสียง

37 ซอยศูนย์วิจัย 2 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ กทม.

แผนกเทพ

โทร. 3144515-6, 3147305

Discours du Directeur de l'Ecole Suan Kulab Vidhyalai

Monsieur le Conseiller Culturel et de Coopération Scientifique et Technique
pres l'Ambassade de France;

Les Distingués Membres de l'Association Thaïlandaise des Professeurs de Français,
Mesdames, Mesdemoiselles, Messieurs

et

Chers élèves en langue française.

Au nom des membres institutionnels, l'Ecole Suan Kulab Vidhyalai est heureuse et honorée d'avoir été choisie comme lieu de rencontre de cette Fête Annuelle "le français hors de la classe" dont l'objectif est d'encourager l'étude et l'enseignement de la langue française.

C'est en effet, aujourd'hui, la première fois que l'Association Thaïlandaise des Professeurs de Français organise cette manifestation dans les prémisses de cette école, avec la participation des membres institutionnels et l'A.T.P.F. qui sont les co-hôtes et les co-organisateurs de cette Fête.

Je suis très sensible de l'honneur que vous me faites, Monsieur le Conseiller Culturel, d'avoir bien voulu accepter d'inaugurer cette Fête en ce jour. Et puisque l'objectif de cette manifestation consiste à promouvoir l'étude et l'enseignement de la langue française, attributions qui vous sont propres en Thaïlande, qu'il me soit donc permis d'espérer qu'il en résultera une co-opération étroite et fructueuse entre l'A.T.P.F. et les Services Culturels de l'Ambassade de France. Ainsi donc, les écoles et les universités qui enseignent déjà la langue française trouveront une motivation accrue pour encourager l'étude et l'enseignement de la langue française sur une plus grande échelle.

Il m'est agréable de vous informer que les établissements scolaires ont fait savoir que, environ 3.000 élèves doivent participer à cette manifestation. On pourra voir des concours de panneaux ainsi que des groupes d'ensemble de variétés qui animeront

cette Fête. Vingt instituts se sont chargés de ce travail. L'Ecole Suan Kulab Vidhyalaï a mis ses prémisses à la disposition de cette manifestation et a aménagé trois salles pour des activités simultanées. En plus, elle s'est occupée d'assurer les décors afin d'accueillir tous les participants et invités aussi bien que possible.

Dans l'après-midi, une démonstration et un concours de pétanque, jeu bien français dans le Sud de la France, sera le clou de la journée.

Cette manifestation de ce jour sera une motivation pour l'encouragement à l'étude de la langue française qui doit s'épanouir et progresser chaque jour dans une ambiance joviale comme celle qui prévaut aujourd'hui. Par ailleurs, j'espère que tous les établissements scolaires enseignant actuellement la langue française, amélioreront encore davantage leur méthode pédagogique par l'introduction de matériel technique nécessaire et en nombre suffisant. En ce qui concerne l'Ecole Suan Kulab Vidhyalaï, école uniquement pour garçons, je dirai que, bien que la langue française n'y soit pas systématiquement enseigné, on a cependant aménagé un laboratoire linguistique qui sera opérationnel l'année prochaine, Je dirai que 3 autres laboratoires supplémentaires seront aménagés en 1982 et seront opérationnel la même année. Donc, les élèves qui auront opté pour l'étude de la langue française, trouveront un laboratoire qui leur permettra d'écouter et de parler la langue française d'une manière adéquate.

Monsieur le Conseiller Culturel, je vous invite maintenant à prendre la parole et de déclarer la Fête ouverte.

คณะกรรมการจัดงานกิจกรรมเพื่อนักเรียน ณ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ได้มอบคำแปลสุนทรพจน์
ของ ผู้อำนวยการโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย มาให้ลงในหน้าวารสาร ซึ่งแปลโดย อ. เดช ตระสะภัก

Discours du Conseiller Culturel et de Coopération Scientifique
et Technique près Ambassade de France
à Bangkok

Monsieur le Directeur de l'École Suan Kulab Vidhyalai ;

Mesdames et Messieurs les membres de l'Association Thaïlandaise des Professeurs de Français ;

Mesdames, Mesdemoiselles, Messieurs ;

Chers Collègues et Chers Elèves ;

Il m'a été donné au cours de ma carrière de présider diverses manifestations : des manifestations culturelles, des manifestations sportives et même un concours de beauté ; mais jamais on ne m'avait demandé de présider une fête.

C'est donc pour moi une grande première et j'y vois comme un symbole que ce soit précisément la fête annuelle de l'Association Thaïlandaise des Professeurs de Français que l'on me demande de présider aujourd'hui.

Un symbole parce que l'on associe ma langue, le Français à la notion de fête. Autant l'étude, que ce soit d'une langue ou d'une autre matière, peut-être austère, voire rebutante - je ne crois pas qu'il y ait de fête annuelle des mathématiques par exemple - autant la fête a quelque chose de gratuit et contient la notion de joie, joie qui je l'espère prévaudra tout au long de cette journée.

Le Français - et votre présence ici le montre clairement - ce n'est pas seulement la pédagogie, c'est aussi, je le crois et je l'espère, un art de vivre et, pourquoi pas, une façon de s'amuser dans un monde trop souvent hélas déchiré par les conflits, les rivalités, la misère et l'intolérance.

Je souhaiterais pour ma part qu'au delà même de la pratique et de la maîtrise que vous acquerez de ma langue maternelle, celle-ci fût le véhicule d'un art de vivre dans lequel la fête, non pas comme célébration annuelle mais comme vécu quotidien, tienne une place importante.

Il existe en Français, une expression "avoir le coeur en fête" et "avoir le coeur en fête," c'est être bienveillant, tolérant, disposé à aimer plus qu'à combattre.

Qu'il y ait ici présent, réunis dans cette école, plus de 3000 élèves, leurs professeurs et le groupe d'experts Français, tous ensemble désireux de s'amuser, me réjouit profondément.

De même que l'on n'est jamais intelligent tout seul, on ne s'amuse bien que lorsque l'on forme un groupe. Ce groupe est aujourd'hui important et je suis donc persuadé que la fête sera réussie.

Aux élèves, je prodigue tous mes encouragements ; aux membres de l'A.T.P.F., tous mes remerciements pour leur invitation ; au groupe des experts Français, toute mon amicale sympathie pour l'intérêt qu'il marque à l'égard de la diffusion des valeurs que je mentionnais plus haut et enfin, à Monsieur le Directeur de l'Ecole Suan Kulab Vidhyalai, mes plus vifs remerciements et mes plus vives félicitations pour l'organisation de cette manifestation.

Je déclare donc ouverte la fête annuelle pour l'Association Thaïlandaise des Professeurs de Français.

Que la fête commence.

ผลการแข่งขันประเภทต่าง ๆ ในงานกิจกรรม

15 พฤศจิกายน 2524

ประกวดภาพวาด

รางวัล Grand Prix

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี
นายสิทธิชัย โอภาสพาดิษกุล

รางวัลประเภทความคิดสร้างสรรค์

รางวัลที่ 1

โรงเรียนเทพศิรินทร์
“สะท้อนชีวิตสังคมในปัจจุบัน”
นายพิเชษฐ วนวิทย์

รางวัลที่ 2

โรงเรียนวิสุทธิกษัตริย์ สมุทรปราการ
“สะท้อนความทรงจำในอดีตและสภาพปัจจุบัน”
นางสาว อัมพวัน สะมาเอี่ยม

รางวัลที่ 3

โรงเรียนปากเกร็ด
“สภาพชีวิตไทย”
นายสมชาย สุขม่วง
โรงเรียนวัดหนองจอก
“การปกป้องไทย”
นางสาว อ้อยอัยชรา บุญมี

รางวัลประเภทความสวยงาม

รางวัลที่ 1

โรงเรียนเบญจมราชาลัย
น.ส. วรณี ศรีวิลาศลักษณ์

รางวัลที่ 2

โรงเรียนรัตนานิเบศร์
นายต่อพงศ์ จตจำ

รางวัลที่ 3

- โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
น.ส. พนิดา อินทฤทธิ
- โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย
นายชูชาติ รายนนท์

รางวัลชมเชย

โรงเรียนนครนายกวิทยาคม-น.ส. คารณี ระวังทุกข์
โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว-น.ส. พัทธิ รุ่งกลับ
โรงเรียนศึกษานารี-น.ส. ทศนี้อย์ พรชัยประสิทธิ์

แข่งขันสนทนาภาษาฝรั่งเศส

มัธยมศึกษา รางวัลที่ 1

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
นายวันชัย บำรุงตระกูล-นายนวัฒน์ สงวนแก้ว
น.ส. ภาวดี ศุภรหฤทัย

รางวัลที่ 2

โรงเรียนเบญจมราชาลัย
น.ส. นพรัตน์ เปลี่ยนขำ-น.ส. ทิพย์วัลย์ กนกวลีวงศ์
น.ส. ศรีษฐา พงษ์ประสิทธิ์

รางวัลที่ 3

โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม
น.ส. สนี วงศ์เลิศวิทย์-น.ส. อัมภาพรรณ ทาบโลกา
น.ส. ยุพิน แซ่เฮง

มหาวิทยาลัย รางวัลที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
น.ส. สิริวรรณ จุฬากรณ์-นายบุญชัย โกศลธนากุล

รางวัลที่ 2

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
น.ส. อารีย์ บุญวรรณันท์-น.ส. ปณิธิ์ บุณนาค
น.ส. ธรรมรัตน์ ปางวุฒิพงษ์

รางวัลที่ 3

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
น.ส. ชนิษฐา คุณสุวรรณ์-น.ส. ชฎา เปรมโยธิน

การประกวดร้องเพลง

ร้องเพลงหมู่

- ที่ 1 โรงเรียนสตรีวิทยา A la volette
- ที่ 2 โรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย L'enfant au tambour
- ที่ 3 โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ Alléluia

ร้องเพลงเดี่ยว

- ที่ 1 { โรงเรียนสตรีวิทยา (น.ส. นุชนาถ มุสิกธรรม L'oiseau et l'enfant)
- { โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (น.ส. สุภัทรา อินทรภักดี La vie en rose)

- ที่ 2 โรงเรียนสตรีวัชรพงษ์ (น.ส. กัญญาณีย์ ชาวเขียว L'automne)
 ที่ 3 โรงเรียนรัตนนิเบศร์ (นายสมมาตร สุขสมบัติ Vive la rose)

บอร์ดนิทรรศการ

มัธยมศึกษา	รางวัลที่ 1	โรงเรียนศึกษานารี Les vacances des Français
	รางวัลที่ 2	โรงเรียนบางกะปิ Les fromages
	รางวัลที่ 3	โรงเรียนหอวัง Que mangent les Français ?
	ชมเชย	โรงเรียนพระโขนงวิทยาลัย La Publicité en France
	ชมเชย	โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย Visitez Paris en métro et en autobus
มหาวิทยาลัย	รางวัลที่ 1	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Le voyage à travers la France
	รางวัลที่ 2	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ La campagne française
	รางวัลที่ 3	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Le français à travers la presse
	ชมเชย	มหาวิทยาลัยศิลปากร La place du français dans le monde
		โรงเรียนสตรีวัชรพงษ์ น.ส. ผ่องพรรณ สุวรรณนันท์ (Voilà mon appartement)

ประกวดอุปกรณ์

แข่งขันตอบปัญหาจากภาพยนตร์

มัธยมศึกษา	รางวัลที่ 1	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา น.ส. จัญจวา จงกล-น.ส. วิชญญา นันทาภิวัดน์ น.ส. แจนจิรา โฉมทองดี
	รางวัลชมเชย	โรงเรียนสตรีวิทยา น.ส. สุริสา ธนกุลติก
มหาวิทยาลัย	รางวัลที่ 1	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย น.ส. สิริวรรณ จุลากร-นายสุรภาพ ธีรวัฒน์
	รางวัลที่ 3	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ น.ส. บุญส่ง แซ่น้ำ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายจารึก อรรถกรศิริโพธิ์

กิจกรรมของสมาคมฯ

Le français hors de la classe ที่สวนกุหลาบวิทยาลัย 15 พฤศจิกายน 2524

◀ ที่ปรึกษาทูตวัฒนธรรมฝรั่งเศสเปิดงาน ▶

◀ องคมนตรี กิตติมศักดิ์ เสด็จปิดงาน ▶

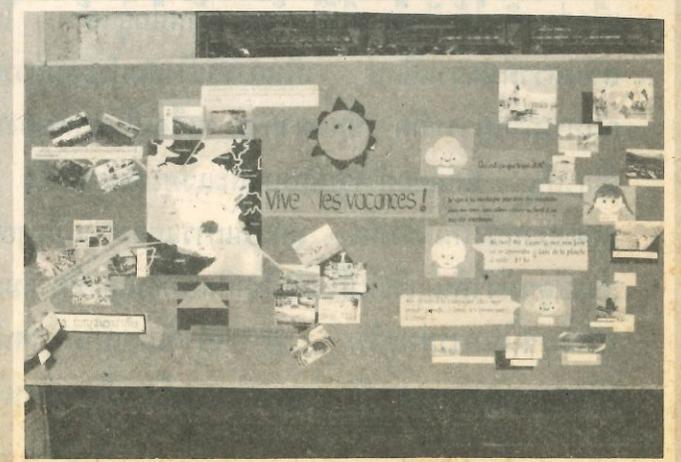
◀ ตอบปัญหา ▶

◀ ผลการประกวดภาพเขียน ▶

◀ เข้าร่วมงาน ▶

◀ นิทรรศการ ▶

แนวคิดเกี่ยวกับการประกวดภาพเขียน

เรื่อง

สมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี

สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ได้จัดให้มีการประกวดภาพเขียนระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องในงานกิจกรรมประจำปีของสมาคม ฯ ซึ่งจัดให้มีขึ้นที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2524 [redacted] ทั้งนี้เพื่อนำผลงานที่เข้าร่วมประกวดทุกชิ้นจัดแสดงเพื่อเป็นงานเผยแพร่ในงานครั้งนี้ด้วย ภาพที่กำหนดให้นักเรียนวาด คือ สมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี ซึ่งเป็นวาระที่ประชาชนชาวไทยในวงการต่าง ๆ กำลังให้ความสำคัญและให้ความสนใจกันมากเพราะเป็นวาระที่แสดงให้เห็นว่า กรุงรัตนโกสินทร์ หรือกรุงเทพมหานครของเราได้ยืนหยัดและมีอายุใกล้ครบรอบ 200 ปี ในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า นักเรียนที่เข้าร่วมประกวดภาพเขียนมาจากโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด แต่ละโรงเรียนได้ส่งนักเรียนเข้าร่วมตั้งแต่ 1, 2, 3, หรือ 4 คน โดยไม่จำกัดจำนวน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่มีใจรักทางด้านนี้อยู่แล้ว ได้มีโอกาสแสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เป็นการสร้างสมประสบการณ์และความสามารถออกมาประกวดประชันกันทางด้านความคิด จินตนาการ หรือมโนภาพของนักเรียนว่าต่างคนต่างมีความคิดเห็นในเรื่องเดียวกัน แต่แตกต่างรูปแบบและแง่มุมกันอย่างไร เท่ากับเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดในการแสดงออกซึ่งกันและกัน แต่เป็นการแสดงออกที่ถ่ายทอดออกมาให้เห็นผลงานศิลปะ เป็นส่วนช่วยปลูกฝังให้นักเรียนมีใจรักวิชาศิลปะที่ตนเองมีความถนัดอยู่แล้วทางหนึ่ง ครูสอนศิลปะก็มีส่วนอย่างมากในการส่งเสริม เพราะเท่ากับว่าเป็นการสนับสนุนและชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องและตรงกับความต้องการของนักเรียนเองในการที่จะเลือกเรียนในชั้นสูงต่อไป เพราะเด็กในวัยนี้ย่อมมี

ความคิดความอ่านพอสมควร และตนเองก็ควรรู้ว่ามีคุณค่าและควรเลือกวิชาใดในการเรียนต่อ จากเรื่องที่กำหนดให้นักเรียนในการประกวดครั้งนี้ เป็นเรื่องที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบันและที่ผ่านมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับนี้ทุกคนต่างก็ได้เรียนวิชาประวัติศาสตร์ไทย กันมาบ้างแล้วไม่มากนักน้อย แต่ทุกคนจะได้แสดงความรู้และประสบการณ์ รวมทั้งฝีมือในการเขียนภาพที่ตนเองมีอยู่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในกรุงเทพฯ อาจจะมีโอกาสดีกว่าในเรื่องของความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ เช่น วิศวกรรม อนุสาวรีย์ ตึกกรมบ้านช่อง หรือปูชนียสถานสำคัญ ๆ ต่าง ๆ เพราะได้พบเห็นอยู่เสมอ ๆ ทำให้มีส่วนที่จะจดจำรูปแบบได้แม่นยำกว่านักเรียนต่างจังหวัดที่ไม่เคยมากรุงเทพฯ เลย เพราะการที่เด็กต่างจังหวัดได้เห็นเพียงจากรูปภาพ ภาพถ่าย ในทีวี หรือในภาพยนตร์ก็สู้เห็นจากของจริงไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนต่างจังหวัดที่มีความสนใจอย่างจริงจังไม่ว่าจะจากการเรียนการศึกษาจากหนังสือต่าง ๆ จากภาพถ่ายหรืออื่น ๆ ก็ตาม ก็น่าที่จะแสดงความรู้สึพิเศษบางอย่างออกมาได้ เพราะในแง่มุมของความคิด รูปแบบมิได้เน้นหรือต้องแสดงออกในรูปของสิ่งที่มีอยู่จริงเสมอไป แต่อาจเป็นรูปแบบที่จินตนาการหรือสร้างสรรค์ออกมา จากความคิดส่วนตัวได้ ดังนั้นจึงนับว่าการประกวดในครั้งนี้เรื่องที่กำหนดให้จึงกว้างขวางมาก สำหรับการที่นักเรียนจะแสดงออกได้อย่างเต็มที่

สำหรับรางวัลในการประกวดได้กำหนดไว้ 2 ประเภท คือ ประเภทความคิด และ ประเภทสวยงาม ผลงานที่มีคุณภาพดีเด่นและยอดเยี่ยมจะได้รับรางวัลยอดเยี่ยม ซึ่งจะมีลักษณะของงานออกไปประเภทใดก็ตาม ส่วนประเภทความคิด แบ่งออกเป็นรางวัลที่ 1 มี 1 รางวัล รางวัลที่ 2 มี 1 รางวัล รางวัลที่ 3 มี 2 รางวัล ประเภทสวยงาม แบ่งออกเป็นรางวัลที่ 1 มี 1 รางวัล รางวัลที่ 2 มี 1 รางวัล รางวัลที่ 3 มี 2 รางวัล นอกจากรางวัลดังกล่าว ยังมีรางวัลชมเชยอีก 3 รางวัล ซึ่งก็จะเป็นลักษณะงานประเภทใดก็ได้ที่มีคุณภาพรองลงมา

ประเภทความคิดกับประเภทสวยงามนั้นในความเป็นจริงแล้วจะแยกกันไม่ออก เช่น ถ้าเป็นประเภทความคิด เนื้อหาของรูปแบบจะสะท้อนออกซึ่งความคิดนั้น ๆ ถ้าความคิดเป็นเรื่องธรรมดา ๆ ซ้ำซาก ไม่มีการริเริ่มในแนวทางที่แปลกใหม่ แต่ถ้าเป็นความคิดที่ยังไม่มีใครคิดมาก่อน ก็นับว่าความคิดนั้นพิเศษ ส่วนประเภทสวยงามถ้ากล่าวโดยให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือภาพที่มีความสะอาดตาสวยสดใสไปด้วยสีสันน่าสนใจ แต่จริง ๆ แล้วทั้งความคิดและความสวยงามจะผสมกลมกลืนอยู่ด้วยกันเสมอไป หากแต่ผลลัพธ์จะค่อนข้างไปในทางใดมากกว่ากันเท่านั้น ดังนั้นจึงได้ตีพิมพ์และเสนอแนะความคิดเห็นตามลำดับที่นักเรียนได้รับรางวัลดังต่อไปนี้ :-

รางวัลยอดเยี่ยม

โดย นายสิทธิชัย โอภาสพานิชยกุล มัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

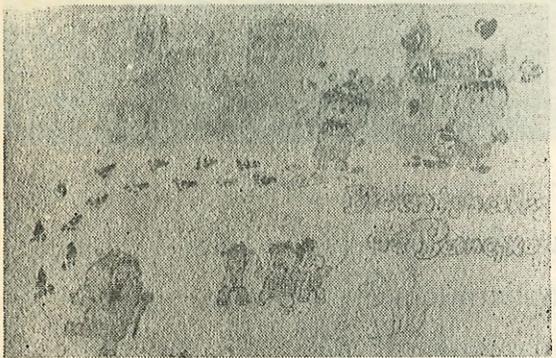
ภาพเขียนที่ได้
รับรางวัลยอดเยี่ยมนี้
เมื่อเปรียบเทียบกับภาพ
เขียนอื่น ๆ แล้ว จะเห็น
ได้ว่า นักเรียนมีจินตนา-
การ และความคิดสร้าง
สรรค์ที่กว้างไกล และมี
ประสบการณ์ในการแสดง
ออกทางคำณัณมีมือมากพอ
สมควร ลักษณะของ
ภาพนับว่ามีความพิเศษ

ในตัวเอง คือการออกแบบโดยนำเอาตัวเลข 200 ปีมาขยายใหญ่ขึ้น โดยที่ภายในตัวเลขแต่ละตัว
นั้นบรรจุไว้ด้วยภาพสถานที่สำคัญต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เช่นเลข 2 มีรูปอนุ-
สาวรีย์ประชาธิปไตย เลข 0 มีรูปวัด เข้าใจว่านักเรียนต้องการแสดงให้เห็นเป็นวัดพระศรีรัตน-
ศาสดาราม (วัดพระแก้ว) เพราะเป็นวัดสำคัญที่ประชาชนชาวไทยโดยทั่วไปต่างรู้จักกันดี ส่วน
เลข 0 อีกตัวหนึ่งมีภาพคล้ายกับเป็นกลุ่มคนมากมายซึ่งอาจจะกำลังมาร่วมกันทำบุญ หรือมาร่วม
ฉลองกันเนื่องในงานดังกล่าวนี้ จากส่วนประกอบต่าง ๆ ของภาพเขียน จะเห็นได้ว่าทั้งที่นักเรียน
มิได้เน้นรายละเอียดของแต่ละจุดในภาพมากนัก แต่ก็เข้าใจได้โดยง่าย อันแสดงถึงความสามารถ
เฉพาะตัวที่มีอยู่ แต่อย่างไรก็ตามยังมีส่วนที่เป็นข้อบกพร่องอยู่บ้าง เช่น เกี่ยวกับการใช้สีโดยส่วน
รวม บรรยากาศของสียังดูหมอง ๆ ไม่สดใสเท่าที่ควร สาเหตุอาจเนื่องมาจากนักเรียนใช้สีโปสเตอร์
หรือไม่ก็สีน้ำหลอดผสมสีขาว สีจึงดูนัว ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรใช้สีขาวผสม พยายามใช้สีที่สดโดย
ตรงจากหลอดจะดีกว่ามาก แต่ถ้าต้องการให้สีอ่อนใส ก็เจือจางปริมาณของน้ำให้มากหน่อย ถ้า
จำเป็นต้องใช้สีขาวผสมจริงๆก็ได้ แต่อย่าใช้ให้มากเกินไปจนทำให้ภาพส่วนรวม ดูแล้วให้ความ
รู้สึกเหมือนแป้ง คือ ดูนวล ๆ ไปหมดไม่แจ่มใส อีกส่วนหนึ่งของข้อบกพร่องคือการจัดวางองค์
ประกอบของภาพ ในเมื่อใช้ตัวเลข 200 ขยายให้ใหญ่แล้ว ก็หน้าที่จะเลื่อนตัวเลข 200 ขึ้นไปอยู่
ข้างบน ส่วนคำในภาษาฝรั่งเศสข้างบน ตัดตัวเลข 200 ออกเพราะซ้ำกันและเลื่อนลงมาอยู่
บรรทัดล่างแทน เหตุที่ต้องตัดตัวเลขที่ซ้ำกันออกเพราะว่าตัวเลขใหญ่นั้นสามารถสื่อความหมายได้

ชัดเจนแล้ว บรรทัดสุดท้ายที่เขียนละ.....ปีไว้เช่นนั้น ทำให้องค์ประกอบทางขวามือว่างไปเฉย ๆ ทำให้ไม่น่าดู ซึ่งน่าจะให้เป็นว่า ปีที่ 1782-1982 มากกว่า เพราะ 200 ปีสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์นั้นจะครบรอบในเดือนเมษายน 2525 ที่จะถึงนี้ แต่ถ้าใช้ AVRIL 1982 ก็ต้องจัดไว้ตรงส่วนกลาง คือตัดขีดข้างหลังออกแล้วเลื่อนไปทางขวาให้อยู่ระหว่างกลางของเลข 200 การจัดวางจะดูมีระเบียบขึ้น

รางวัลที่ 1 ประเภทความคิด

โดย นายพิเชษฐ วนวิทย์ จากโรงเรียนเทพศิรินทร์

ความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ปัจจุบันในแง่มุมหนึ่ง ซึ่งนักเรียนมีอารมณ์ขันในการแสดงภาพด้วยรูปแบบเชิงการ์ตูน แต่งกายแบบไทย ๆ นุ่งผ้าลายโจงกระเบน และไว้จุก แถมมีหนวดคุดทะเล้น แต่ก็เข้าใจเรื่องราวดี ขวามือสุดมุมบนดูเป็นเด็ก ๆ หัวใจดวงโตที่ลอยล่องอยู่เหนือ

ศีรษะกับใบหน้าที่ยิ้มแย้ม เหมือนกับว่ารักและประทับใจ (กรุงเทพฯ) ที่ที่บ้านเกิดเมืองนอนและมือที่ชี้ไปยังภาพเบื้องหลัง อันเป็นสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ นี้เอง เช่นวัด ๆ ถัดมาทางซ้ายภาพคนก่อนข้างผู้ใหญ่อื่น เพราะสังเกตจากหนวด ประกอบกับใบไม้ที่เหี่ยวแห้งที่พื้นแสดงถึงสังขารที่เริ่มเปลี่ยนไป ซึ่งใบไม้นั้นเมื่ออยู่กับเด็กยังมีสีเขียวสดใสอยู่ หัวใจที่ล่องลอยกับเล็กลงจะว่าเพราะรักกรุงเทพฯ น้อยลงหรืออย่างไร และจากรอยเท้าที่สืบเนื่องลงมาเป็นภาพคนแก่แสดงที่ทำหน้าตาว่ากำลังตกอกตกใจอย่างหนัก เพราะได้เห็นพวกนักจี้ปล้นกำลังปฏิบัติการอยู่ต่อหน้าจินตนาการเรื่องทำนองนี้นักเรียนคงมีความคิดเห็นว่ามันเป็นพิษเป็นภัย จนมีส่วนทำให้บ้านเมืองที่เคยสงบสุขและน่ารักมาตั้งแต่เด็ก กลับเปลี่ยนสภาพไปจนรักนั้นเริ่มสลายลงทีละน้อย เหลือไว้แต่ความหวาดผวาน่ากลัว เหมือนหนึ่งเป็นการประชดประชันให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่มีผลสร้างความไม่ปกติสุขเหมือนเป็นการเตือนให้อยู่ด้วยความระวัง การแทนค่าด้วยรูปแบบการ์ตูนที่ดูก่อนข้างข้างชั้นตกลง คุน่าสนใจดี แต่ถ้าเป็นการสะท้อนเรื่องราวออกมาในรูปแบบที่เหมือนจริงก็จะกลายเป็นเรื่องที่ทำให้เกิดความตึงเครียด ซึ่งจะทำให้ไม่น่าดูนัก ลักษณะและวิธีการเขียนภาพนับว่าเป็นนักเรียนที่มีฝีมือ มีความสามารถในการเขียน เส้นลาย รูปแบบ หน้าหนัก สีสน มี ความประสาณกลมกลืนดูสะอาดเรียบร้อย ส่วนการจัดตัวอักษรประกอบภาพ ทำให้น่าหนักส่วนนั้นดูหนักเกินไปหน่อย ซึ่งถ้าจัดวางไว้ส่วนล่างตรงระดับเท้าของคนแก่ทางซ้ายมือและยาวตลอดไปทางขวา ตัดลายเส้นที่ดูก่อนข้างหยาบกว่าทุกส่วนในภาพที่เป็นรูปถึงขยะ ขวด กระจ่างป่องกลุ่มนั้นออกไปเสีย จะทำให้ภาพน่าสนใจยิ่งขึ้น

รางวัลที่ 2 ประเภทความคิด

โดย น.ส. อำพวัล สะมาเอี่ยม จากโรงเรียนวิสุทธศึกษตรีย์

ภาพเขียนแสดงให้เห็น ซึ่งความคิด และจินตนาการเปรียบเทียบระหว่างหญิงชรา ที่นั่งอยู่มุ่มซ้ายมือ มองทอดสายตาดอกสู่ เบื้องหน้า ภาพของสถานที่สำคัญ ๆ ที่ได้ เกิดขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นสิ่งที่ ได้พบเห็นตลอดมา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีมา ตั้งแต่จำความได้ และรวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นใน ขณะที่ตนเองกำลังมีชีวิตอยู่ในวัยต่าง ๆ กัน

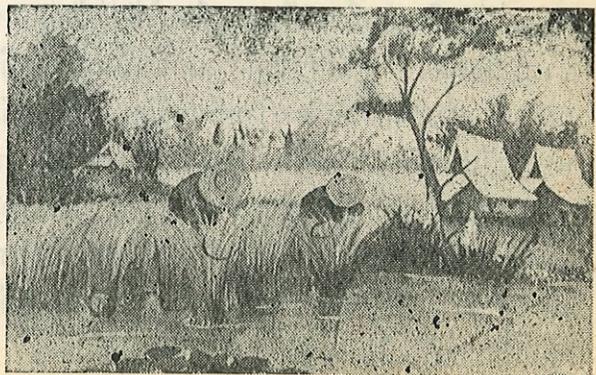

ซึ่งก็เหมือนกับว่าได้อยู่คู่มา กับชีวิตทั้งชีวิต เช่น ภาพของวัดวาอาราม อนุสาวรีย์ สะพาน พุทธศคฟ้า ฯลฯ บรรยากาศของภาพประสานสัมพันธ์กัน ในแบบที่ที่ถูกลดความจัดลง หรือที่เรียกว่าสีเบรค บรรยากาศของสีดังกล่าวให้ความรู้สึกเหมือนภาพสมัยเก่าที่เตือนให้ระลึกถึงความทรงจำเก่า ๆ ที่ ผ่านมา การใช้สีน้ำเขียนภาพมิใช่เป็นเรื่องง่าย ๆ การที่จะเขียนให้ได้ดีนั้นจึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์ และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ สีในภาพที่ระบายค่อนข้างไปในทางลบ คือไม่ค่อยดีนัก แต่ไม่ถึงกับ ทำให้ความรู้สึกส่วนรวมของภาพเสียไป เพราะสีส่วนมากนำมาผสมกันไม่ค่อยได้สัดส่วน จึงออกมาในลักษณะที่ภาษาศิลปะเขาเรียกว่า สีเน่า ดังนั้นการระบายสีภาพในครั้งต่อ ๆ ไปควรระวัง หากสงสัยว่าจะใช้สีใด เป็นสีอะไร ว่าง ๆ มีโอกาสดลองไปห้องสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร ค้นหาหนังสือเกี่ยวกับวิชาทฤษฎีสีไปอ่านและศึกษาดู จะช่วยได้มาก

รางวัลที่ 3 ประเภทความคิด

โดย นายสมชาย สุขพ่วง มัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนปากเกร็ด

ความคิดและจินตนาการในการ สร้างภาพเป็นแง่มุมจากชีวิตประจำวัน ส่วน หนึ่งของชาวนาที่กำลังเก็บเกี่ยวข้าว ซึ่งเป็น อาชีพหลักที่ทำกันมาเป็นเวลาช้านาน ซึ่งได้ นำมาเป็นแนวทางในการเขียนภาพได้เป็น อย่างดี จุดมุ่งหมายของเรื่องนักเรียนต้อง การเน้นถึงความอุดมสมบูรณ์ทางการเกษตร ดังที่เราเคยได้ยินอยู่เสมอว่า ในน้ำมีปลา

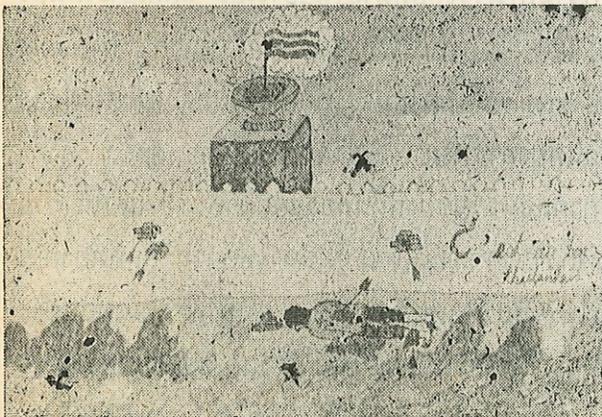

ในนามีข้าว ส่วนประกอบของภาพในหลาย ๆ แห่งที่แสดงออกยังมีลักษณะที่ไม่เป็นไปตามสภาพความเป็นไปได้ตามความจริงเท่าใดนัก เช่น ชาวนากำลังก้มหน้าก้มตาเกี่ยวข้าว ทั้ง ๆ ที่ตัวยืนอยู่หลังกลุ่มต้นข้าวที่ลึกเข้าไปข้างหลังค่อนข้างมาก แต่กลับยื่นเคียวเกี่ยวข้าวออกมาเกี่ยวต้นที่อยู่ข้างหน้าสุด ซึ่งจริง ๆ แล้ว น่าจะเกี่ยวใกล้ ๆ ตัวมากกว่า ระยะคนที่อยู่ทางขวามือ นักเรียนต้องการเขียนให้เหมือนว่าอยู่ไกลออกไปจึงมีขนาดตัวเล็กมาก แต่ดูจากภาพเปรียบเทียบกับขนาดคนที่อยู่ไกลทำให้รู้สึกว่ระยะระหว่างคนไม่ไกลกันเลย ส่วนท้องทุ่งเบื้องหลังสุดก็มีระยะไกลออกไป แต่เจดีย์หรือปราสาท น้ำหนักสีชัดเจนขึ้นมากอยู่เท่ากับข้างหน้า และมีลักษณะเหมือนกองฟางมากกว่า การสร้างระยะในภาพมีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้ผู้ดูรู้สึกคล้อยตามเข้าไปได้ ดังนั้นวิธีการที่จะทำให้ได้ความรู้สึกเช่นนั้น นักเรียนจะต้องรู้จักการลดหลั่นของน้ำหนักสี เช่น ภาพที่อยู่ในระยะใกล้ทามากที่สุดควรชัดเจน ไกลออกไปจะค่อย ๆ ลดความชัดเจนลงทีละน้อย ๆ จนกระทั่งถึงไกลที่สุดอาจจะไม่เห็นอะไรเลย การลดความชัดเจนลงมี 3 วิธี คือ

1. การนำสีที่ 2 หรือที่ 3 มาผสมเพื่อลดความสดจัดของสีที่ 1 ลง
2. การใช้สีจากหลอดแต่เจือจางด้วยปริมาณน้ำที่ผสม
3. การใช้สีขาวผสม

รางวัลที่ 3 ประเภทความคิด

โดย น.ส. อ้อยอชรา บุญมี มัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนวัดหนองจอก

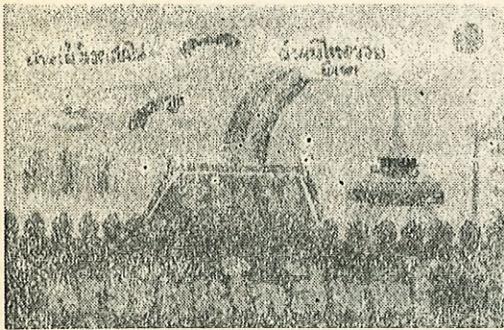
ความคิดในการสร้างภาพลึกซึ้งมาก เพราะความหมายของภาพนับเป็นที่มาและคงอยู่ไว้ซึ่งความเป็นเอกราชและประชาธิปไตยของชาติ แสดงให้เห็นบรรพบุรุษของไทยที่ได้พลีชีพเพื่อต่อสู้ป้องกันไม่ให้ศัตรูมาแย่งชิงเอาประเทศชาติของเราไป รูปแบบที่แสดงสื่อความหมาย เป็นนักรบไทยที่แต่งกายแบบทหารโบราณใส่เสื้อยันต์ และ

หมวกที่กระเด็นตกอยู่ ถูกปลัดชีวิตด้วยธนูที่ติดอยู่ตามร่างกายนอนตายอยู่หน้ากำแพงเมือง ทหารผู้นี้คงเป็นหน้่าด่านที่คอยป้องกันภัยจากศัตรู ถึงแม้ว่านักเรียนจะแสดงให้เห็นเพียงคนเดียว

แต่ก็สามารถเข้าใจได้ในสื่อความหมายนั้น สัญลักษณ์แห่งรัฐธรรมนูญที่ตั้งอยู่บนพาน และธงชาติไทยที่ตระหง่านอยู่นั้นเป็นสิ่งที่ยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ ข้อเสียในการเขียนภาพอันเป็นข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขต่อไป คือ วิธีการเขียนและระบายสีน้ำ น่าจะประณีตมากกว่านี้ เพราะเนื้อหาของเรื่องดีมาก แต่รูปแบบไม่ค่อยสมบูรณ์จึงทำให้คุณค่าที่ควรมีมากกว่านี้ลดน้อยลง ดังนั้นจึงต้องฝึกฝนในการเขียนและการใช้สีน้ำให้มาก ๆ อยากรู้อะไร ก็หาแบบจากหนังสือต่าง ๆ ที่เป็นภาพถ่ายมาดูบ้าง เป็นการฝึกการสังเกตในรูปแบบและรายละเอียด ถ้าดูจากของจริง ๆ ได้ก็ยิ่งดีเพราะจะเข้าใจได้มากขึ้น แต่ก็มีได้หมายความว่าดูอย่างเดียว แต่ต้องฝึกหัดเขียนไปด้วย เหมือนกับว่าเอาสิ่งที่เรารู้มาเป็นแบบในการเขียนนั่นเอง

รางวัลที่ 1 ประเภทสวยงาม

โดย น.ส. วรณี ศรีวิลาศลักษณ์ จาก โรงเรียนเบญจมราชาลัย

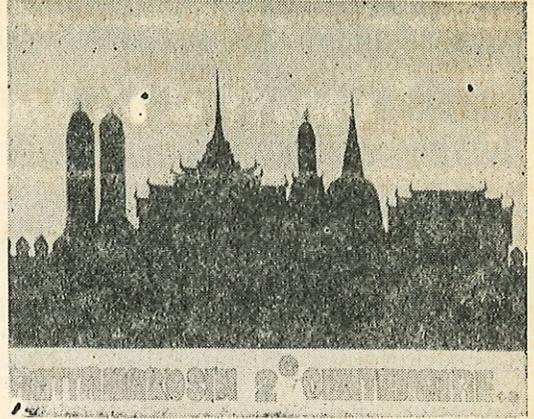
ภาพที่สร้างขึ้นถึงแม้ว่ารูปแบบจะไม่เหมือนความเป็นจริงเลยก็ตาม แต่ก็สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ ที่น่าแปลกก็คือ เมื่อพิจารณาคุณภาพนี้แล้ว ไม่ทราบว่านักเรียนมีความรู้สักอย่างไรเกี่ยวกับการแสดงรูปแบบออกมาให้เห็นในลักษณะเช่นนั้น เพราะไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะสรุปรูปแบบจากความเป็นจริงออกมาเป็นอย่างนั้น แต่ก็เป็นไปแล้ว

อย่างไม่ชัดเจน นักเรียนได้นำเอาสิ่งที่คุ้นเคยมาแสดงในภาพเขียน เช่น เจดีย์ หลังกา กำแพงฯ ซึ่งเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ของวัด สีเส้นที่ระบายลงไปนั้นสดใสน่าสนใจเป็นพิเศษ แต่มีสิ่งที่ควรระวังอยู่อย่างหนึ่ง สิ่งนั้นก็คือการใช้สี นักเรียนต้องการให้ภาพโดยรวมมีความสดใส ดังคำพูดที่เขียนไว้บนก้อนเมฆซ้ายมือ และบรรยากาศส่วนรวมของสีก็แสดงออกได้ตรง แต่สีน้ำตาลในส่วนล่างของภาพซึ่งมีปริมาณมาก ถ้าหากว่ามากกว่านั้นก็จะมีผลทำให้ความรู้สึกที่ต้องการดังกล่าวถูกบดบังไปได้ เพราะสีน้ำตาลเป็นสีที่ไม่ใช่สีแท้ แต่เกิดจากการผสมที่มีน้ำหนักค่อนข้างหนักมาก ดังนั้นหากใช้มากไปก็มีโอกาสทำให้ความรู้สึกส่วนรวมเสียได้ ส่วนการจัดองค์ประกอบของภาพในแต่ละตำแหน่งมีความพอเหมาะ ประสานกลมกลืนกันดี การออกแบบตัวอักษรส่วนบนที่เขียนด้วยปากกาเมจิกซึ่งมีขนาดของเส้นโตเกินกว่าตัวอักษร จึงทำให้บางตัวอ่านไม่ค่อยรู้เรื่อง เช่นคำพูดส่วนบนทางขวามือ

รางวัลที่ 2 ประเภทสวยงาม

โดย นายต่อพงศ์ จำจด จากโรงเรียนรัตนาริเบศร

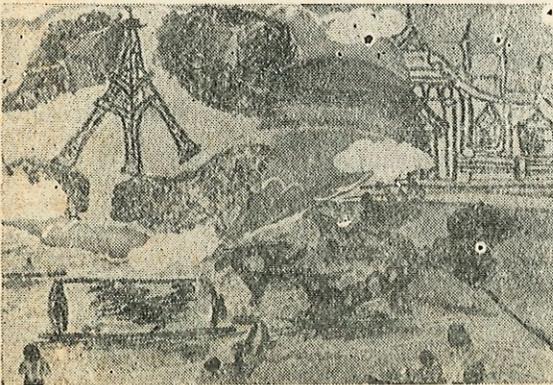
รูปแบบที่แสดงออกในผลงาน มีลักษณะเป็นโปสเตอร์ ซึ่งสามารถนำไปใช้งานได้จริง ๆ นักเรียนมีความคิดที่ค่อนข้างกล้าและเฉียบขาดพอสมควรในการเสนอรูปแบบ ๆ นี้ เพราะเป็นเรื่องของการแสดงน้ำหนัก แต่ก็แฝงไว้ด้วยสีจำนวนน้อยแต่ก็มีเสน่ห์น่าสนใจ รูปแบบส่วนประกอบต่าง ๆ ของวัด เช่น โบริสต์ เจดีย์ ปรางค์ กำแพง ฯ ใช้น้ำหนักเข้มด้วยสีดำสนิท คล้ายกับภาพที่ถ่าย

แสดงตัดกันกับท้องฟ้าที่มีน้ำหนักอ่อนนุ่มอย่างรุนแรง ลักษณะของรูปแบบสังเกตจากเส้นรอบนอก ยังคิดเพี้ยนจากความจริงไปบ้างแต่ก็เล็กน้อยไม่ถึงกับทำลายความรู้สึกส่วนรวม แต่ที่เห็นว่าผิดอย่างเด่นชัดก็คือ ปรางค์ 2 องค์ซ้ายมือ ซึ่งมีรูปร่างผอมและสูงจนดูผิดปกติ ส่วนล่างของภาพออกแบบตัวอักษรเป็นคำบรรยายภาพไว้ด้วยสีแดงบนพื้นขาว ดังนั้นภาพโดยรวมจึงให้ความรู้สึกที่รุนแรงและเด็ดขาดด้วยน้ำหนักสี ทำให้ภาพดูน่าสนใจยิ่งขึ้น การออกแบบตัวอักษรแต่ละตัวมีความหนาเกินไป การจัดช่องไฟก็ชิดกันมากเช่นกันทำให้อ่านยาก คราวต่อไปหากมีการออกแบบที่เกี่ยวกับตัวอักษรต้องระวังข้อบกพร่องนี้ด้วย เพราะในภาพไม่ว่าจะเป็นส่วนประกอบใด ๆ (รวมถึงตัวอักษรด้วย) ต่างก็มีความสำคัญที่จะสนับสนุนซึ่งกันและกัน แต่ถ้าหากเกิดบกพร่องส่วนใดส่วนหนึ่งขึ้นก็เท่ากับว่าทำให้ส่วนรวมของภาพด้อยคุณภาพลง

รางวัลที่ 3 ประเภทสวยงาม

โดย น.ส. พันนิทานุช อินทฤทธิ์ แผนกศิลปศึกษา ห้อง 409 จากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

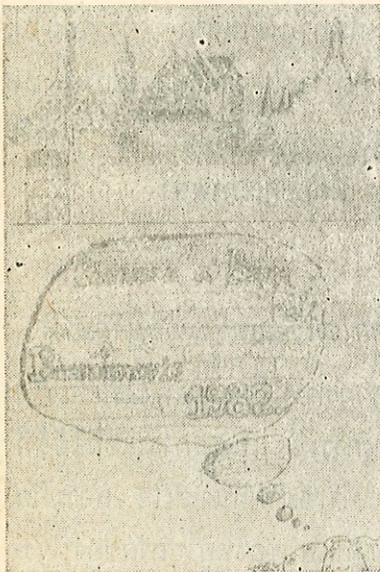

สีสันจากภาพเขียนแสดงให้เห็นถึงความเด็ดขาดในการเขียนและการเลือกใช้สีที่ค่อนข้างสดจัด ทำให้ภาพดูน่าสนใจ ความคิดได้แสดงออกถึงรูปแบบของหอไอเฟลของฝรั่งเศส เชื่อมต่อกับสายสีรุ้ง มายังวัดเบญจมบพิตร กรุงเทพฯ ซึ่งนักเรียนอาจต้องการแสดงถึงการเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีต่อกัน หรือการเดินทางถึงกันหรืออย่างไรก็ตาม และนอกจากนั้น

ยังมีสื่อความหมายที่เน้นถึงเอกลักษณ์แบบไทย ๆ นั่นคือเรือที่แล่นอยู่ในน้ำ สายสิ้งที่เชื่อมต่อกันนั้นดูไม่เด่นชัดนักเพราะอยู่บนพื้นสีแดงจืด ทำให้แข่งกัน ส่วนประกอบในองค์ประกอบส่วนรวมดูยุ่งไปหน่อย ควรแสดงจุดที่ต้องการเน้นถึงสิ่งที่น่าสนใจให้เด่นชัด และส่วนที่รองลงไปลดหลั่นกัน เช่น อาจขยายรูปแบบที่ต้องการเน้นให้โตหน่อย ส่วนรองลงมาก็เล็กตามลำดับ และอาจใช้สีช่วยเน้นส่วนที่โตด้วยสีสนสไต ส่วนรองลงมานั้นอาจใช้เนื้อสีที่เจือจางลดความสดจืดลงเป็นต้น การเขียนตัวอักษรควรใช้สีที่สามารถสื่อความหมายให้เห็นได้ชัด ๆ เพราะมีฉนวนสีพื้นที่แรงและสดจืดจะกลบเกลื่อนทำให้มองไม่เห็นสิ่งที่ต้องการเท่าที่ควร การใช้สีเขียนตัวอักษรในภาพ ให้พิจารณาจากสีในส่วนหรือบริเวณที่จะเขียน เช่น พื้นสีเข้มให้ใช้ตัวอักษรสีอ่อนและสไต แต่ถ้าพื้นสีอ่อนให้ใช้ตัวอักษรสีเข้ม และไม่ควรถือสีพื้นกับสีของตัวอักษรที่มีน้ำหนักใกล้เคียงกัน จะให้ผลในการมองที่ไม่ชัดเจน

รางวัลที่ 3 ประเภทสวยงาม

โดย นายชูชาติ ราชานนท์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/13 จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

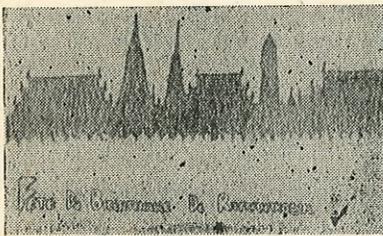
ความคิดในการสร้างภาพ เป็นการแทนค่าด้วยการนำเอกลักษณ์ที่ใช้ในการเขียนการ์ตูนมาเป็นส่วนประกอบลักษณะนั้นคือ จากส่วนล่างของภาพมีวงกลมที่วางต่อเนื่องกันจากวงเล็กไปสู่วงที่ใหญ่ที่สุดตามลำดับ ซึ่งเป็นตัวแทนความนึกคิดที่แสดงให้เห็น ภายในวงแห่งความคิดนั้น จากที่ไม่มีอะไรเลยมาสู่ร่องรอยของกำแพงที่เรียบร้อย (วงเล็ก) ต่อเนื่องมายังกำแพงที่มีรอยแตกร้าว แสดงถึงความเก่าที่เริ่มผุร่อน (วงใหญ่) ซึ่งอาจแสดงถึงความผุร่อนซึ่งจะต้องมีการบูรณะและปฏิสังขรณ์ให้อยู่คงสภาพที่ดี ดังภาพข้างบนที่แสดงให้เห็นวิถีที่ตั้งตระหง่านอยู่ การเขียนด้วยปากกาเขียนแบบเป็นลายเส้นสีดำ และการเขียนด้วยสีเมจิก หรือปากกาสักหลาด

มีความมั่นใจในการเขียนดี ส่วนรวมของภาพดูสะอาดตาเพราะใช้พื้นขาวของกระดาษเป็นส่วนใหญ่ การจัดองค์ประกอบของภาพโดยส่วนรวมดูว่างไปหน่อย ถ้าหากใช้น้ำหนักสีหรือลายเส้นเขียนเชื่อมรูปแบบแต่ละส่วนให้ต่อเนื่องกัน จะช่วยให้แต่ละส่วนในภาพประสานสัมพันธ์ และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

เป็นจริงทำให้ความสนใจของภาพลดน้อยลง ความประณีตของฝีมือควรรักษาไว้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของภาพ แม้แต่ขอบของภาพเองควรเรียบและสม่ำเสมอ เพราะจะช่วยเสริมแต่ละส่วนของภาพให้น่าดูยิ่งขึ้น สิ่งสำคัญก็คือควรฝึกมือในการเขียนให้มาก ๆ จะได้สร้างรูปแบบที่นำมาแสดงในภาพเขียนของตนให้ดูมีรูปร่างที่สมบูรณ์และถูกต้องซึ่เกินกว่าที่เป็นอยู่

รางวัลชมเชย

โดย น.ส. พัทธิ รุ่งกลับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนราชวินิต บางแก้ว

ความคิดสร้างสรรค์เหมือนกับรางวัลที่ 2 ประเภทสวยงาม เพราะเสนอรูปแบบในแง่มุมมองคล้ายคลึงกัน หากแต่กรรมวิธีหรือเทคนิคในการเขียนนั้นต่างกัน จากภาพใช้ดินสอสีในการเขียนซึ่งมีผลในเรื่องบรรยากาศ เพราะใช้กระดาษที่มีผิวหยาบ (กระดาษ 80 หรือ 100 ปอนด์) การแรงกดด้วยน้ำหนักของดินสอสีติดเฉพาะส่วนนูนของผิวกระดาษ ส่วนที่อยู่ต่ำลงไปจึงไม่ติดสี จึงทำให้ภาพรวม ๆ มีความรู้สึกที่หม่น ๆ คือน้ำหนักสีไม่เด่นชัด ตัวอักษรบรรยายเน้นสีตัดตัดด้วยเส้นดำ ส่วนช่วยเสริมภาพให้น่าดูยิ่งขึ้น แต่กลับมีหน้าการ์ตูนตาแก่ใส่แว่นมีหนวดทำตาโตหรือหวา ซึ่งนักเรียนอาจจะนำมาช่วยเน้นท้ายตัวอักษรที่บรรยายไว้ เหมือนกับว่าสร้างความตื่นตันทึ่งงานสมโภช ๆ จะมีขึ้น แต่ผลลัพธ์ในการเสนอความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของภาพ กลับไม่เข้ากัน ทั้งนี้เพราะลักษณะการเขียนเป็นคนละแบบและคนละเรื่อง (โดยส่วนรวมของภาพเป็นเรื่องบรรยายกาศของสี่ปกคลุมรูปแบบที่สร้างขึ้น แต่รูปแบบหน้าคนกลับเป็นลายเส้นในแบบการ์ตูน) จึงทำให้เกิดการขัดแย้งกันโดยสิ้นเชิง ดังนั้น การเขียนภาพครั้งต่อไปควรระวังในจุดบกพร่องนี้

จากข้อติชมและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ในความเป็นจริงอาจจะไม่ถูกต้องตรงกับความต้องการในการแสดงออกของนักเรียนนัก แต่อย่างไรก็ตามก็คงจะเป็นแนวทางสำหรับนำไปพิจารณาประกอบการสร้างผลงานศิลปะไปครั้งต่อ ๆ ไปได้ไม่มากนักน้อย เพราะการแสดงความคิดเห็นดังกล่าวได้นำเอาหลักการวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบ และทฤษฎีการใช้สีมาเป็นแนวทางพิจารณา นักเรียนแต่ละคนที่เข้าร่วมประกวดต่างก็เป็นผู้ที่มีพื้นฐานกันมาบ้างแล้วทั้งสิ้น หากแต่มีมากหรือน้อยนั้นก็เนื่องมาจากเวลาที่ได้รับการฝึกฝนมาต่างกัน นักเรียนที่ได้รับรางวัลทุกคนถือว่าสามารถแสดงความคิด รูปแบบ และเทคนิคการเขียนภาพสื่อความหมาย

ได้ก็และชัดเจนแตกต่างกันออกไปในแต่ละแง่มุม แต่ก็อยู่ในแนวความคิดที่แสดงออกของช่วง
ระยะเวลาแห่งกรุงรัตนโกสินทร์ หรือกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น ซึ่งก็เป็นการถ่ายทอดในแง่มุมที่
นักเรียนแต่ละคนถนัด สิ่งสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับการเสนอความ
คิดเพียงอย่างเดียว แต่ความคิดนี้จะมีผลไปถึงความฉลาดในการเลือกสรรค์รูปแบบมาใช้ และ
รูปแบบแต่ละรูปแบบจะให้ผลทางความรู้สึกได้เด่นชัดแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับฝีมือ สรุปลงจากการ
ประกวดครั้งนี้จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนมาก พื้นฐานทางด้านการศึกษาแบบจากธรรมชาติ
และความเป็นจริงของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวยังมีไม่มาก นั่นก็เป็นเพราะว่า ยังไม่มีโอกาสที่จะ
ได้เรียนรู้ถึงหลักต่าง ๆ อย่างจริงจัง ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงควรเริ่มช่วยตัวเองด้วยการริเริ่มเป็น
คนช่างสังเกตและช่างพิจารณาให้มากขึ้น มีความสนใจในสิ่งใดที่พบเห็นอย่ามองข้ามไป ควร
พิจารณาและสังเกตให้ถี่ถ้วน เพื่อให้ความเข้าใจและจดจำได้ ในขณะที่เดียวกันอาจฝึกมือโดยการ
เขียนควบคู่กันไปด้วยจะเป็นการดีมาก สิ่งที่น่าสนใจมาจากภาพถ่าย จากหนังสือต่าง ๆ จาก
ภาพยนตร์ จากโทรทัศน์ และถ้าเป็นไปได้เป็นสิ่งสัมผัสได้ด้วยตาจะเป็นการดี เพราะสามารถ
มองได้รอบด้านทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งนั้นได้อย่างเต็มที่ทุกแง่ทุกมุม จริงอยู่ในขณะที่เรียน
อยู่ในชั้นประถม หรือมัธยม หลักสูตรสมัยก่อน ๆ นั้น วิชาศิลปะมิได้ถูกเน้นความสำคัญมากนัก
การเรียนการสอนเพียงฝึกให้นักเรียนเป็นนักลอกเลียนแบบเพียงอย่างเดียว เช่นว่า เขียนรูปผล
ไม้ไว้บนกระดานดำแล้วให้เขียนตาม จึงเป็นที่น่ายินดีด้วยกับเด็กนักเรียนในปัจจุบัน ที่โรงเรียน
ทั่ว ๆ ไปได้ให้ความสำคัญกับวิชาศิลปะมากขึ้น และที่นอกเหนือจากนั้นก็คือนักเรียนมีโอกาสได้
แสดงความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องต่าง ๆ ได้โดยไม่จำกัดความคิดเหมือนแต่ก่อน จึงทำให้นักเรียน
สามารถสร้างผลงานศิลปะได้อย่างเต็มที่ ดังจะเห็นได้จากหน้าหนังสือพิมพ์เสมอว่าเด็กนักเรียน
ไทยไม่น้อยที่ชนะการประกวดภาพเขียนจากนานาชาติอยู่บ่อย ๆ นั้นแสดงว่าพื้นฐานของการปลูก
ฝังวิชาศิลปะมีผลต่อการแสดงออกซึ่งความสามารถของเด็กได้มาก ผู้ปกครองของนักเรียนเองก็มี
ส่วนอย่างมากในความสนใจ และให้การสังเกตว่าบุตรหลานของตนมีความถนัดทางด้านใด เพื่อ
ที่จะได้ส่งเสริมแนะนำ และสนับสนุนให้เขาเหล่านั้นได้เดินตรงตามความต้องการ มากกว่าที่จะ
บังคับเด็กให้เรียนอะไรตามที่ผู้ปกครองชอบ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นก็เท่ากับว่าเป็นการสนับสนุน
เด็กไปในทางที่ผิด เพราะสิ่งใดที่ไม่ชอบจะมีส่วนที่จะทำให้ได้คั้นนั้นยาก หรือไม่ก็อาจจะทำไม่ได้
เลย ทำให้เสียเวลาและเสียอนาคตได้ในบั้นปลาย “ศิลปะ” มีส่วนในการสร้างพื้นฐานให้เป็นคน
รักธรรมชาติ รักสิทธิของผู้อื่น และมองโลกในแง่ดี แต่การแสดงออกบางอย่างของเขาอาจจะ
ไม่เป็นที่สบอารมณ์ของผู้ที่ไม่ยินดีด้วยกับศิลปะเท่าใดนัก ยังไม่พบเลยว่านักเรียนหรือนักศึกษา

ศิลปหงานทำไม่ได้ งานหรืออาชีพที่เกี่ยวข้องกับศิลปะมีมากมาย และอาชีพเหล่านี้ในประเทศ
ของเรากำลังมีบทบาทมากในสังคมทุกวันนี้ ดังจะเห็นได้ทั่วไปตั้งแต่การออกแบบตกแต่งบ้าน
เรือนให้น่าดูน่าอยู่อาศัย การนำไม้ดอกไม้ประดับต่าง ๆ มาตกแต่ง จัดสวน จัดบริเวณต่าง ๆ
ตามฟุตบอลตามเกาะริมถนนสร้างบรรยากาศให้ร่มรื่นน่าดูยิ่งขึ้น การแต่งกายตามสมัยนิยมที่มี
การออกแบบหรูหรา และมีขายคาชชั่นต่างกับสมัยก่อน ๆ วิวัฒนาการทางด้านการออกแบบ
***เลขศิลป์**ทางการพิมพ์ (PRINTING GRAPHICS) ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร
วารสาร หนังสือ ภาพโฆษณา สื่อความหมายชนภาษาณะ ฯ ทางด้านการออกแบบเลขศิลป์ของ
สภาพแวดล้อม (ENVIRONMENTAL GRAPHICS) เช่น ตัวอักษร สัญลักษณ์ต่าง ๆ เครื่อง
หมายต่าง ๆ แผ่นป้ายโฆษณานอกสถานที่ ฯ ล ฯ และการออกแบบเลขศิลป์ของภาพยนตร์
และโทรทัศน์ (FILM & T.V. GRAPHICS) เช่นภาพนิ่งโฆษณา หัวเรื่องภาพยนตร์และโทรทัศน์
เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีความสำคัญและมีบทบาทมากขึ้นในปัจจุบัน ทั้ง ๆ ที่สิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้ต่างประเทศเขารู้ซึ่งถึงคุณค่ากันมานานแสนนานแล้ว แต่ก็ไม่เป็นการสายเกินไปนัก และ
ก็นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับผู้ที่ยังทำงานนี้จักได้มีโอกาสเรียนรู้ และนำไปประกอบอาชีพ
ในสาขาที่ตนรักและต้องการเพื่อให้วงการต่าง ๆ ได้รู้ถึงคุณค่าของศิลปะมากขึ้นในอนาคต

ชยันต์ ฆะอุ่มงาม
คณະมัตถนศิลป์ ม.ศิลปากร

*อธิบายความหมายของคำว่า “เลขศิลป์” คำนี้เป็นคำที่นับได้ว่าใหม่ในวงการศิลปะ ซึ่งไม่เป็นการ
การค้นหุเท่าใดนัก ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493 ได้อธิบายไว้ว่า “เลขนะ”
หมายถึง รอยเขียนตัวอักษรหรือลวดลาย ทั้งในภาษาบาลีและสันสกฤต เพื่อนำมาสนธิกับศิลป์
หมายถึงศิลปะที่มีรูปลักษณะเป็นลายเส้น ซึ่งตรงกับภาษาอังกฤษว่า GRAPHIC ARTS (จากบท
ความหนังสือนิทรรศการมัตถนศิลป์ ครั้งที่ 10 เขียนโดย ร.ศ. มาโนช กงกะนันท์ ภาควิชา
ออกแบบนิเทศศิลป์ คณະมัตถนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร)

21 วันกับ Connaissance de la France

① F106 - LE BOURBONNAIS.
Forêt de Tronçais.
Les Chênes géants: Chêne DABAT
(âge approximatif 250 ans)

le 25 juillet 81

Madame la Présidente.

Ce que je pense du stage, "Connaissance de la France" qui a eu lieu du 13 au 29 juillet 81. C'est magnifique. Il n'y a pas de problèmes entre toutes les nationalités (les français, les libanais (3), les Thaïlandaises (3), les grecques (5), une turque, un andalou) ni pour les activités. En "Allier" tout : responsables, repas, paysages, programmes sont mieux que "Paris". C'est par fait d'aller en France, car cela signifie

Editions du S.S. - Téléphone (73) 92.05.70
58, rue de l'Oratoire - 63-CLERMONT-FERRAND
Exclusivité AS DE COEUR

องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
แผนกประชาสัมพันธ์
21/28 หมู่บ้านหนองกก 4
ต.หนองบัวลำภู อ.บ้านด่าน
พ.ร.ท. 6 กรมการขนส่งทางบก
BANGKOK, THAILANDE

F111 - LE BOURBONNAIS
Forêt de Tronçais.
Etang de Saint-Bonnet.
Le terrain de camping et la plage.

apprendre profondément toute
la vie des français: à la ville,
à la campagne, les coutumes et
les habitants. Vous m'avez donné
la plus importante expérience de
ma vie.

Je vous remercie, Madame la
Présidente, de m'avoir donné la
chance de faire ce voyage.

Veuillez recevoir mes salutations
dévouées.

ปฐมาภรณ์ ศรีสุขศรีพันธ์
โรงเรียนเมืองกลาง กทม.

Editions du LYS - Téléphone (73) 92.05.70
58, rue de l'Oradou - 63 - CLERMONT-FERRAND
Exclusivité AS DE COEUR

ขอพระราชทานกรมผู้
- องค์ทบกกรมตม. กรุงเทพมหานคร
แห่งประเทศไทย
- 31/28 หมู่บ้านอรชร กทม. 4
ขออวยพร
พระยาม 6 กรมทพ. มณฑล 4
ประเทศไทย
BANGKOK THAILANDE

Couleurs
Naturelles

Connaissance de la France คือการทำความรู้จักกับประเทศฝรั่งเศส หรือ สัมผัสการใช้ชีวิตของคนฝรั่งเศสเกือบทุกรูปแบบ เห็นจะเหมาะกว่า

ออกเดินทางคืนวันเสาร์ที่ 11 กรกฎาคม 2524 เวลา 3 ทุ่ม ไม่มีกรรมการจาก ส.ค.พ.ท. ที่คอนเมืองเลย รุ่นเราจึงเป็นรุ่นเด็กกำพร้า 15 ชั่วโมงใน AIR FRANCE 173 มีความรู้สึเหมือนอยู่ในที่ที่จำกัดที่มีคนหลาย ๆ ชาติ อยากจะเรียกว่าโบ้แบ้มมากกว่า พวกแขกแยะกว่าชาติอื่น ๆ เพราะสายการบินนี้แะที่บอมเบย์ หารอยยิ้มจาก Hôtesse de l'Air ยากมาก ข้าพเจ้าได้นั่งใกล้กับหนุ่มอิรักนักธุรกิจ เขาคูยทั้งภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษแล้วแต่ประโยคที่คิดได้จากนั้นก็หลับตลอด ไปตื่นเมื่อไอ้คุณแขกที่บอมเบย์ขึ้นมาเก็บเศษอาหาร ชยะ บนเครื่องเสียงดังมาก พวกเรา 6 คน คือ

ข้าพเจ้า ปฐมาภรณ์ สฤทธิพันธ์ จากโรงเรียนเมืองกลาง กูเก็ต
อาจารย์ พรทิพย์ เลิศสุรสติติ จากโรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ บางรัก กทม.
อาจารย์ นงศลิณี โมสิกะ จากโรงเรียนวชิรธรรมสาธิต พระโขนง กทม.

คุณพรทิพย์ โตใหญ่ จาก Services Culturels

คุณภาวิทย์ วนปติกุล นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

คุณชนัญญา พรหมศิริ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เรานั่งคนละทิศละทาง ยกเว้น
คุณภาวิทย์ คุณพรทิพย์ คุณเนงศิริณี
คุณชนัญญา ที่นั่งใกล้กันโดยมิได้นัดหมาย
ประกอบกับพวกเรายังไม่เคยรู้จักกันเลย
เพียงแต่เคยๆ เห็นกันที่ Alliance Française
ตอนไปปรอกรอกเอกสารกันเท่านั้น

ถึงสนามบิน Charles de Gaulle
เวลา 06.05 น. เวลาเมืองไทย 11.05 น.
ห่างกัน 5 ชั่วโมง เป็นวันอาทิตย์ที่ 12
กรกฎาคม 2524 พวกเราก็พยายามมอง
ป้ายคำว่า F.I.A.P. เพราะเอกสารที่เราได้
รับก่อนไปฝรั่งเศสนั้นเขาบอกเราว่า สตา-

ซ้ายไปขวา อ. พรทิพย์ เลิศสุรสถิต
คุณพรทิพย์ โตใหญ่
อ. ปฐมภรณ์ สฤณีพันธ์

บัน F.I.A.P. เป็นผู้ดูแล ปรากฏว่า มองแล้วมองอีกก็ไม่มีใครที่มีที่ท่าว่ามารับกลุ่มเราเลย ใน
ที่สุดก็ต้องขอเงินเหรียญฝรั่งจากคนแถว ๆ นั้น เพื่อโทรศัพท์ไปที่ F.I.A.P. คุณพรทิพย์พูด
คุยอยู่กับประชาสัมพันธ์ของ F.I.A.P. อยู่นานพอควร สรุปแล้ว เราต้องไปกันเอง และต้อง
ใช้คำว่า "มั่วไป" เพราะนี่คือครั้งแรกในปารีสของพวกเรา ทารดบัสเข้าไปที่ Gare du Nord
ขึ้นเมโทรไป Glacière จากนั้นก็หาถนน Rue Carbanis เพื่อไป F.I.A.P. ทั้งตื่นเต้น ทรหด
พร้อม ๆ กับสวดผู้จัด Stage นี้ไป เมื่อยกกระเป๋าแต่ละครั้ง โดยเฉพาะตอนที่ขึ้นและลงแต่ละ
ครั้ง ยิ่งอาจารย์ พรทิพย์ น้ำหนักกระเป๋าเกินขนาดกว่าเพื่อน ต้องโยนกระเป๋าลงบันไดตามเก็บ
ทีหลัง 6 คน 15 กระเป๋า ถึงช่วงนี้ข้าพเจ้านึกขอบคุณอาจารย์ชวณี เสนีวงศ์ ณ อยุธยา แห่ง
โรงเรียนสตรีมหาพฤฒารามที่กรุณาไปช่วยเรือและจัดกระเป๋าให้ใหม่ก่อนออกเดินทาง 2-3 ชั่วโมง
จนเหลือน้ำหนักแค่ 10 กว่ากิโลเท่านั้น ฝรั่งเศสแต่ละสถานี่มองแล้วก็ยิ้มกัน โหดจัง วันแรกที่เจอ
ปวศไปหมดทั้งตัว

ถึง F.I.A.P. พบแต่ประโยคบนบอร์ดนักเจอ Stage ที่ไป Cantal เวลา 12.30 น. แต่
ไม่มีนักของ Stage ที่ l'Allier พวกเราจึงออกไปเดินเล่นกัน และก็ได้รับประโยคซึ่งแรกจาก

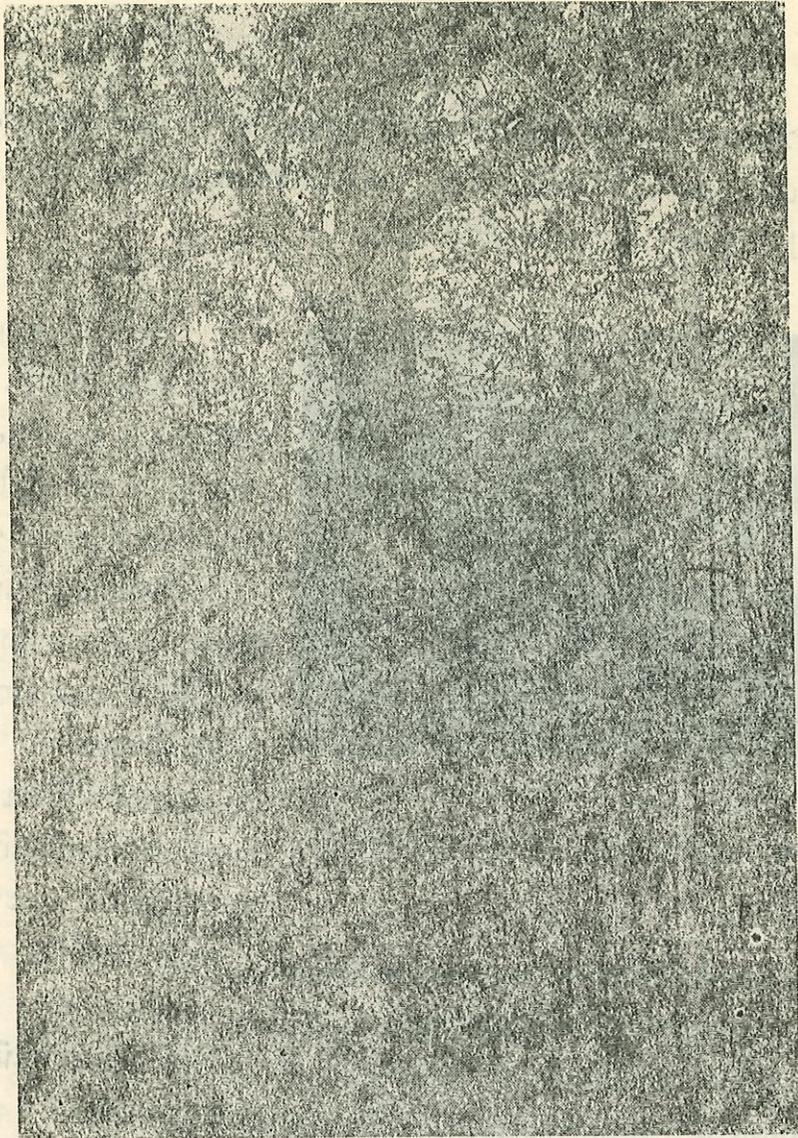
คนฝรั่งเศสคือ Vous êtes malade aux mains ! เพราะไปซื้อผลไม้ และแกะต้องผลไม้ พร้อม กับจะเลือกตามที่เคยปฏิบัติมาในเมืองไทย

คืนนั้น พวกเรา Stage ที่ l'Allier (อ. พรทิพย์ คุณพรทิพย์ และข้าพเจ้า) ต้องเช่า ห้องที่ F.I.A.P. นอนกัน และจ่ายเงินเอง จากการค้นหาผู้จัด Stage นี้ เขาก็บอกว่า Stage ที่ Allier เริ่ม 13 ก.ค. เพราะฉะนั้น เขาจะรับผิดชอบเราตั้งแต่วันที่ 13 ก.ค. เป็นต้นไป ทั้ง ๆ ที่ พวกเราไปถึงก่อนเพียง 1 คืนเท่านั้น ห้องเล็ก ๆ แคบ ๆ 2 เตียง จึงต้องนอนกัน 3 คน 87 ฟร้งรวมค่าประกัน 20 ฟร้ง และต้องจ่ายเงินก่อนด้วย (ค่าประกันคืนให้เมื่อเราคืนห้อง)

เช้าวันที่ 13 ก.ค. 10 โมงเช้าจึงมีนัดของเราที่บอร์ด บ่ายจึงพบกับ Responsable ก็ได้ รับคำแนะนำ ห้องพัก คุปองอาหารเช้า กลางวัน ค่า เฉพาะช่วงที่อยู่ที่ปารีส และพบว่า ชาติ ที่ร่วม Stage กับเราคือ ชาวไอร์แลนด์ 2 คน ชาวเลบานอน 3 คน กรีก 5 คน แอนทอรา 1 คน ตอนเย็นจึงมี ตุรกี 1 คน มาที่หลัง Responsible เป็นชาว ปารีส หน้าตาสวยดี ก็เริ่มปฏิบัติ หน้าที่ทันที พาทั้งกลุ่มเดินไปขึ้น Métro แจกตั๋ว Métro คนละ 5 ใบ ไปที่แถว ๆ สะพาน หน้า Conciergerie ตั้งหลักที่นั่น และแล้วก็เริ่มบรรยาย (ท่อง) ประวัติ Paris ให้ฟัง และ ชี้...ชี้...ชี้ สถานที่ต่าง ๆ ทำให้ต้องชะเง้อมองตามด้วยความเกือบไม่แน่ใจว่าจะอะไรคืออะไร (ขอแนะนำว่า ควรศึกษาภาพสถานที่ต่าง ๆ ของฝรั่งเศสก่อนไป)

จากนั้นก็พาไปเดินแถว ๆ la Sainte Chapelle เข้าไปดูภายใน แต่ตอนนั้นไม่ต้อง ประวัติให้ฟัง ก่อนเข้าไป หล่อนก็ขอบัตรนักศึกษาจากทุกคน เพื่อลดราคาค่าเข้าชม ชม สถานที่นั้นเสร็จก็ปล่อยให้เราไปเดินเที่ยวกันเอง และกลับ F.I.A.P. เอง นักพบกันพรุ่งนี้เช้า

กลางคืนพวกเรา รวมคุณภาวิทย์ กับคุณชนัญญาด้วย ก็ไปเที่ยวแถว ๆ la Tour Eiffel โชคดีที่ลิฟท์ที่เพิ่งเปิดให้ขึ้นชมทิวทัศน์ ปารีสยามราตรี โดยเฉพาะช่วงนี้เป็น quatorze juillet แสงสีสถานที่ต่าง ๆ สวยงามมาก เรือที่ล่องแม่น้ำ Seine "Bateau Mouche" ส่องสปอตไลท์ที่ แสงสีม่วง น้ำเงินไปบนท้องฟ้า มีการยิงพลุตามทีต่าง ๆ มอง l'Arc de Triomphe เป็นจุดอยู่ ใกล้เคียง แผลกตาคือ ปารีสยามราตรีจากหอไอเฟลสวยงามน่าหลงใหลมาก ลงจากหอไอเฟลก็ไปเดิน เที่ยวกันต่อ ตามถนนหนทางใกล้ la Tour Eiffel รถยนต์บีบแตรเสียงประหลาด ๆ ใต้คบถัน เป็นที่สนุกสนานมาก บางคืนที่เป็นรถยนต์พวกวัยรุ่นก็เปิดวิทยุเสียงดัง เป็นที่สนุกสนานก็เดียว รถบางคันก็ตกแต่งผูกโบว์ ติดดอกไม้ ผู้คนแต่งตัวกันสวย ๆ เดินเที่ยวกัน เหมือนเที่ยวงานวันเกิด บ้านเรา เราเดินกันจนเหนื่อยมาก ๆ เดินกันจนตี 1 Métro ก็หมด Autobus ก็หมด พร้อมกับมีความเป็นที่ไม่อยากเล่า ในที่สุดเราก็ต้องกลับ Taxi กัน Taxi ที่ฝรั่งเศสนั่งได้คนละ 3 คนเท่านั้น พอขึ้นนั่ง Compteur ก็จะมีขึ้น 7 ฟร้งทันที

วันที่ 14 กรกฎาคม วันนี้ชม Paris "en car" ไปชม Ile de la Cité, Jardin de Luxembourg, Sénat, Statue de la liberté, Panthéon, Sorbonne, Hôtel de Paris, St. Louise, Académie française, L'Arc de Triomphe de Carrousel, Canon d'Austeritz, l'Obélisque, Jardin de Touleries. Place de la Concorde พร้อมคำอธิบายคร่าว ๆ จาก Responsible ตอนเที่ยงไปรับประทานอาหารกันที่ร้าน Café คราวนี้ไม่แจกคู่มือ แต่แจกเงินให้คนละ 25 ฟรังก์ ใครรับประทานเกินก็ออกเอง จากนั้นก็ไปเที่ยวแถว ๆ Notre-Dame ก่อนเข้าชม หล่อนก็อธิบายประวัติให้ฟังคร่าว ๆ ก่อน แล้วก็จากไป นัดพบกันใหม่พรุ่งนี้ ค่ะวันนี้เราก็ไปเดินเที่ยวแถว ๆ Bastille กัน และแล้วก็ผิดหวัง เพราะเป็นย่านเก่า ๆ มีตึก ๆ ไม่มีอะไรน่าสนใจเลย

วันที่ 15 กรกฎาคม ตามโปรแกรมเราจะต้องไปชม “Louvre” และ “Centre Pompidou” แต่เรามีปัญหาบางอย่างเราจึงไม่ได้ไปด้วย และเราก็โดน Responsable โกงเงินค่าอาหารกลางวันของเราไป เขาอ้างว่า “ก็พวกคุณไม่ได้ไปนี่นา”

ทั้งหมดใน Stage ที่ Allier แคว้นทางตอนกลางของฝรั่งเศส ที่เมือง Moulin เป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่งของแคว้นนี้

วันที่ 16 กรกฎาคม ก็ออกเดินทางจาก Paris ไปแคว้น Allier ทางรถไฟ ขึ้นที่ Gare de Lyon Responsable ซื้อมั้ Aller-Retour เป็นกรั้ให้ ผู้คนที่แคว้น Allier นี้เรียกตัวเองว่า ชาว Bourbonnaise เราเริ่มต้นสัมผัสแคว้นนี้ที่เมือง Moulin ซึ่งอยู่ทางตอนกลางของประเทศ เรารู้สึกสดชื่นขึ้นกว่า Paris อากาศแจ่มใส แดดจัด แต่มีลมพัดตลอดเวลา ก็เป็นวันแรกที่มาพบแสงแดดในฝรั่งเศส การต้อนรับก็รู้สึกอบอุ่นไม่ถูกทอดทิ้งแล้ว Responsables 2 คนมารับที่สถานี และชนสัมพันธ์ทั้งหมด

ไป พวกเราเดินไปที่ Foyer de la Jeunesse à Moulin โดยมีคนเดินนำไป ห้องพักสวยสะอาดสบาย พอทุกคนทราบที่พักที่ห้องใดแล้ว เขาก็แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม พาไปเดินเที่ยวกันในเมือง Moulin เป็นเมืองเล็ก ๆ สะอาดสงบเงียบดี แล้วก็ l'apéritif กันนิดหน่อยก็กลับที่พักและทานอาหารค่ำ ซึ่งจัดทำโดยแม่บ้านของที่ Foyer แห่งนี้ อร่อยทีเดียว หลังจากรับประทานอาหารแล้วก็ เป็น Réunion แนะนำสมาชิกทราบว่า ไอร์แลนด์ 2 คนนั้นเป็นนักศึกษา และเป็นครูสอนคณิตศาสตร์ อายุ 22 กับ 27 ปี นักศึกษาก็ 5 คน อายุประมาณ 20-21 ปี นักศึกษาเลบานอน 3 คน อายุ 20-21 ปี ชาวตุรกีที่ทำงานด้านการศึกษา 1 คน อายุประมาณ 30 ปี ชาวปารีเซียน 1 คนเป็นนักศึกษา นักเรียนจากอันดอร์รา 1 คน ชาวฝรั่งเศสจากนอร์ม็องดี 4 คน ชาวฝรั่งเศสจากเมืองแถบเทือกเขาพีเรนีสเป็นนักหนังสือพิมพ์ 1 คน ชาวฝรั่งเศสจาก St Bronnet Français 1 คน มี Responsables 4 คน เป็นผู้จัด stage นี้ มาจาก le ministère de la jeunesse du Sport et du loisir เป็นหัวหน้า อีก 3 คนเป็นพนักงานธนาคาร เป็นอาจารย์เป็นนักศึกษาปริญญาเอก ต่อมาจึงทราบว่าชาวฝรั่งเศสที่เข้าร่วมนี้ต้องเสียคนละ 500 ฟรังก์ หลังจากนั้น le Chef ก็อธิบายเส้นทางเดินทางในแคว้น Allier โดยใช้แผนที่ พร้อมกับแจกเอกสารและเพลง ฉายสไลด์เกี่ยวกับ la montagne Bourbonnaise

วันที่ 17 กรกฎาคม ไปชมหอนาฬิกาเก่าแก่ ศตวรรษที่ 17 อาคารห้องสมุด ชมเหรียญตราของนโปเลียน ซึ่งมาเป็นกงสุลคนแรกของเมืองนี้ ผู้บรรยายคล่องและบรรยายได้ดีมาก มีภาพ

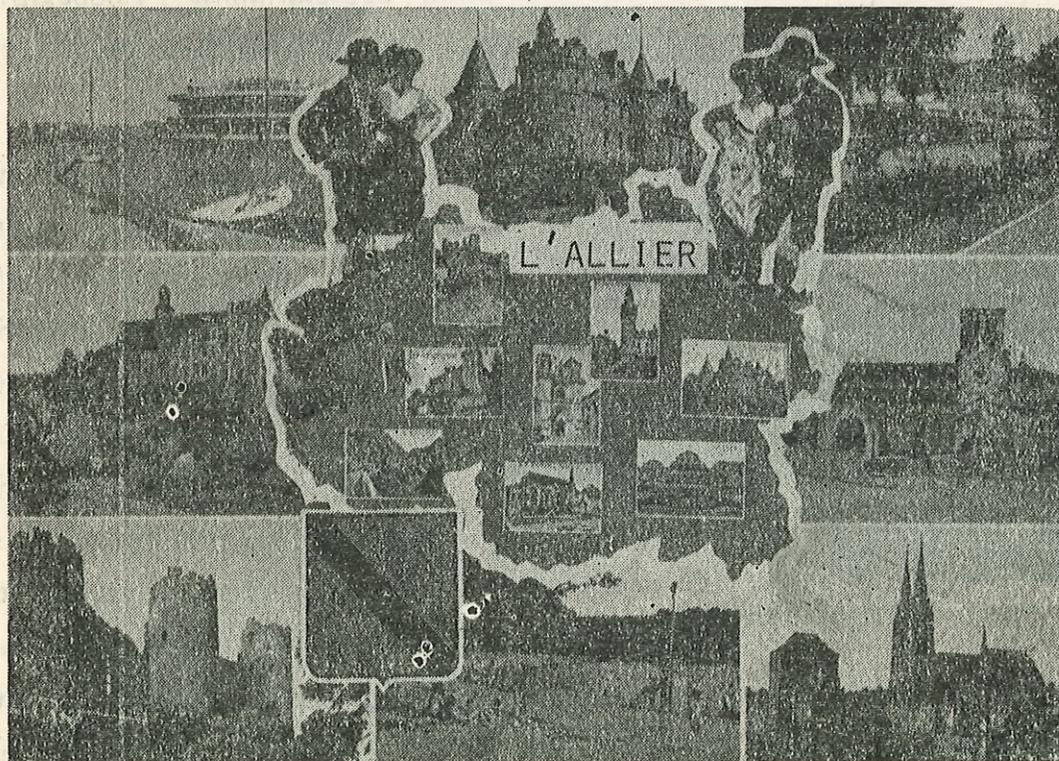

อาคารที่ Jeanne d'Arc เคยมาแวะพัก
เมื่อคราวเดินทัพผ่านที่เมือง Moulin

สถานที่ต่าง ๆ ของเมืองนี้ตั้งแต่ศตวรรษที่ 10 เล่าว่าอาคารเหล่านี้ถูกปรับปรุงใหม่ในศตวรรษที่ 17 ตึกต่าง ๆ ของที่นี่มีการก่อสร้างที่ผสมปนเปกัน และแนะนำให้อุบัติลักษณะของแต่ละศตวรรษ พาไปดูตึกที่วีรสตรีฝรั่งเศส Jeanne d'Arc เคยเดินทัพมาแวะพัก จากนั้นก็ไปดู Musée อยู่ในอาคารของศตวรรษที่ 15 มี 12 ห้อง 3 แผนกใหญ่ ๆ แบ่งเป็น

—Musée de folklore et du Vieux moulins เก็บงานที่เป็น “des objets se

rapportant au travail de la terre et à la Transformation de ses produits” เช่นตะเกียงศตวรรษที่ 15 กระเบื้องหลังคาศตวรรษที่ 17 อุปกรณ์เก่าแก่ที่ใช้ในการทำไวน์ เป็นต้น

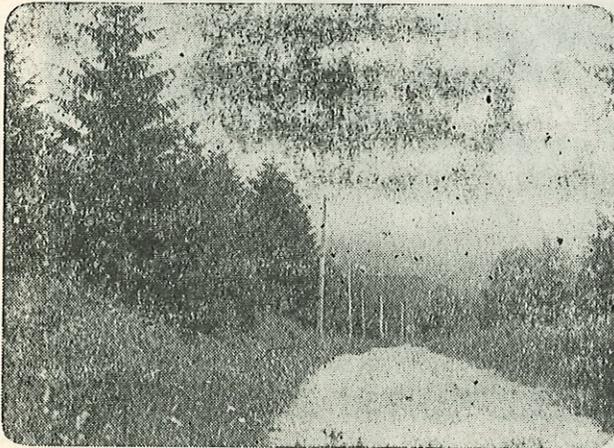
Le département de l'ALLIER

—Collection de Poupées et de fers à repasser มีตุ๊กตาแต่งกายชาว Bourbonnais มากมาย บ้าน เครื่องเรือน ห้องครัว ห้องรับแขกเล็ก ๆ ดูน่ารักมาก ห้องเก็บเตารีดเหล็กเป็นร้อยชนิด ลักษณะแปลก ๆ ที่ จำมะเมี่ยม มันแพล็บทีเดียว

—Musée des Moulins รวบรวมสิ่งต่าง ๆ ที่แสดงความเป็นอยู่ของชาว Bourbonnais สมัยก่อน การแต่งกายทั้งหญิงชาย ที่น่าแปลกคือหมวกที่เรียกว่า de chapeaux bourbonnais dits à deux bonjours มีเครื่องดนตรีโบราณและอาวุธโบราณต่าง ๆ ด้วย

จากที่นี่ก็ไปดู Notre Dame de Moulin ภายในมีที่ฝังศพของใครจำไม่ได้แล้ว สร้างด้วยหินอ่อน ดูอ่อนหวานดี และรูปปั้นหินอ่อนเป็นรูป ไมเคิล แองเจโล สถาปนิกผู้ออกแบบโบสถ์วาติกัน แต่ที่ชอบมากของโบสถ์นี้คือ ภาพวาดเกี่ยวกับศาสนา โดยเฉพาะภาพผู้หญิงกับเด็ก ให้ความรู้สึกดีมาก สีสรรของภาพก็รักษาไว้ได้อย่างดี เป็นภาพติดผนัง 3 ภาพใหญ่ มีตู้ปิดอย่างดี และห้ามถ่ายรูปเช่นเคย

เย็นวันที่ 17 ก.ค. ก็ออกเดินทาง en car ไปยัง la Montagne Bourbonnaise ไปสู่หมู่บ้าน Lavoine ระหว่างทางที่ไปภูมิประเทศงามแลดูเหมือนภาพวาดแต่งามกว่ามาก เป็นเนินเขา ท้องทุ่ง บ้านกลางทุ่ง ไร่ต่าง ๆ ดูแล้วกลมกลืนกันสวยงาม เราหยุดกันตรงบริเวณที่สูงที่สุดของเทือกเขานี้ อากาศดีมาก มีแผนที่สร้างบนหิน อธิบายสถานที่ต่าง ๆ ว่าคืออะไรบ้างแล้ว Responsable ก็บอกพวกเราว่า ถ้าคุณมองไปทางนั้น คุณจะเห็น Mont-Blanc ก็พยายามมองตาม ปรากฏว่า มีภาพต่าง ๆ เต็มไปด้วยหมอกของเทือกเขาเท่านั้น สวยเช่นเคย

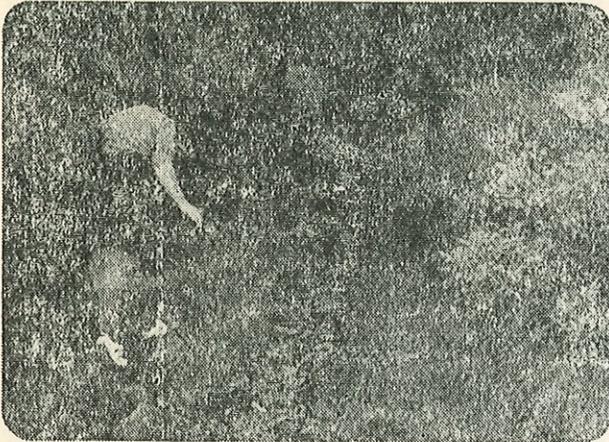
ทางรถยนต์ลงจากศูนย์สกีไปยังหมู่บ้าน Lavoine

ที่หมู่บ้าน Lavoine เราพักกันบนศูนย์สกี 4 คืน อากาศเย็นเฉียบ ฝนตกหมอกจัด ตลอดเวลาที่อยู่ฝนหนักมาก โดยเฉพาะกลางคืน ไม่ตกว่ารักเหมือนที่ปารีสเลย บริเวณนี้เป็นป่าสนทั้งหมด ที่ทานอาหาร ห่างจากที่พักประมาณ 100 เมตรเห็นจะได้ เขาก็เล่าว่า บริเวณนี้เวลาหน้าหนาว หิมะจะ ตกหนา มากกว่า 3 เมตร เราพักห้องใหญ่รวมกันหมด (เฉพาะผู้หญิง) เป็นเตียง 2 ชั้น นอนด้วย le sac

de couchage สำหรับนอนอนนี้ พวกเราคนไทยไม่ได้จัดซื้อไป กะจะไปซื้อกันที่ Moulin แต่ไม่มีเวลาเลือกหา ก็พอดี Responsable ถามว่า ใครไม่มีให้ไปรับได้จากเขา ก็เลยโชคดีไป

สำหรับอาหารนั้น ครอบครัวที่ทำหน้าที่ดูแลก็แห่งนี้เป็นผู้จัดการให้รับประทาน เฉพาะมือกลางวันและค่ำ ส่วนมือเช้า Responsables จัดเตรียมให้ทานใกล้ ๆ ที่พัก อาหารมือเช้าบนภูเขา ก็มีขนมปัง แยม (ส่วนใหญ่เป็น Confiture de groselles) กาแฟ ชอคโกแลต ชา นม แล้วแต่จะเลือก (ไม่ซีเหี้ยมด้วย) วันแรกก็ตกใจ เพราะเล่นเอาด้วยแกงจืดบ้านเรามาจัดเรียงเป็นแถว (คือรู้ ๆ มาบ้างเหมือนกันว่า ชาวฝรั่งเศสทานกาแฟ (ฯลฯ) เป็นถ้วย ๆ ตอนเช้า ๆ แต่ไม่คาดคิดว่าจะใหญ่เช่นนั้น) มือต่อ ๆ มากี่เคยชิน ส่วนอาหารกลางวันและอาหารค่ำจัดว่าดีและอร่อยทีเดียว อาหารไม่ซ้ำด้วย ครอบครัวที่ทำอาหารให้ทานนี้ก็น่ารักมาก อธิษาศัยดีทุกคน

ระหว่างที่อยู่บนภูเขานี้ ก็มีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ไปปีนเขา (ป่าสน) เพื่อออกกำลัง

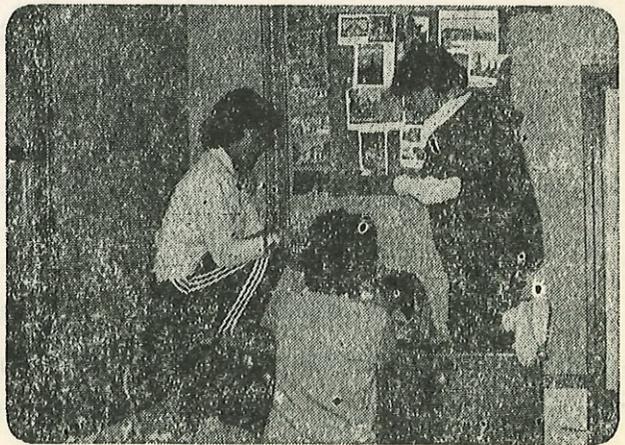

ทางขึ้นป่าสนที่เทือกเขา Bourbonnaise

หลายอย่าง (เช่น ตึกตาขาววัง ซองบุหรี เอกสารเกี่ยวกับประเทศไทยไปเยอะเช่นกัน น้อย ๆ เข้มกลัดจากเปลือกมุก นอกนั้น พวกเราก็มีแสตมป์ เศษเหรียญ และเบ็งก์ของไทยแสดงให้ดูด้วย น่าเสียดายที่เราไม่มีสไลด์ให้ดู แต่แค่นี้ก็ได้รับความสนใจมากทีเดียว เนื่องจากเราเป็นเอเชียชาติเดียวที่เข้าร่วม วัฒนธรรมต่าง ๆ ก็แตกต่างกันเขาดูแปลกอยู่แล้ว สำหรับการแสดง เรานำชุดรำวงมาตรฐานไป (ก็รำพอไปวัดไปวาได้เท่านั้นเอง แต่ต้องแสดงหลายครั้งที่เดียว แทบทุกเมืองที่ผ่านไป

เช่น ไปปีนเขา (ป่าสน) เพื่อออกกำลัง กำหนด และดูภูมิประเทศ ทางที่ขึ้นไป โหดร้ายอีกแล้ว เป็นหินและเลนตลอด ฝนก็ตกตลอดทางไม่ค่อยสนุกเลย มีการจัดนิทรรศการเท่าที่จะจัดได้ของแต่ละชาติ ทุก ๆ ชาติก็เตรียมกันไปทีเดียว เลบานอนกับอันดอร์รา มีสไลด์ฉายให้ดูด้วย นอกนั้นก็ใช้แผ่นที่โปสเตอร์ ภาพถ่าย ภาพต่าง ๆ หนังสือนำเที่ยวจากประเทศเขา สำหรับของไทยเรา อาจารย์พรทิพย์ เตรียมโปสเตอร์พร้อมกับของที่ระลึกไทย ๆ ไป

ผ้าไหม กระเป๋าผ้าไหมเป็นต้น) คุณพรทิพย์ก็จัดข้าพเจ้าก็มีเอกสารจาก อ.ส.ท. ของที่ระลึกเล็ก ๆ

ร่วมกันจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประเทศไทย

กับ Stage) เลบานอน มีการเต้นโชว์ให้ดู การเต้นของเขาส่วนใหญ่เน้นที่ตะโพกมาก และเขานำ
ผ้าผูกที่ตะโพกเวลาเต้นด้วย จากนั้นก็เป็นการเต้นด้วยเท้า สนุกทีเดียว ของกรีกก็เช่นกัน ดู ๆ
แล้วลักษณะเป็น folklorc หลังจากสนุกกับการแสดงของเขาก็เกิดความคิดว่า ถ้าเราได้นำ 'เซ็ง'
ของไทยเราไปแสดงจะสู้เขาได้สบายทีเดียว แต่แก่งามแสงเดือนเขาก็แปลกตากันพอดู เพียง
แต่ไม่เร้าใจสนุกเหมือนเซ็งเท่านั้น เขามาหัดจับมือกับพวกเราเยอะเยอะ ก็เลยสอนท่าสอตสร้อย
มาลาให้ทำเกี่ยวกับทุกเมืองที่ต้องแสดงให้ดู (สำหรับของที่ระลึกที่เรามอบให้เขานั้น วันต่อมา
เมื่อเราพบพวกเขา เขายังติดเข็มกลัดมาว่ามงานใน Stage ของเราค้วย น่ารักมากทีเดียว)

สิ่งที่มีแทบทุกวันของ Stage ในฝรั่งเศส เห็นจะเป็น Musée ระหว่างนี้ก็ไปได้ไป Musée
de Glozel อยู่ห่างจาก Vichy 20 กิโลเมตร เป็น Musée ทางโบราณคดี M. Emile FRADIN
เป็นผู้หนึ่งที่ค้นพบสิ่งต่าง ๆ และเป็นผู้ดูแลรักษาขณะนี้ด้วย แก่แก่มากแล้ว การอธิบายที่นี้จึงใช้
เทปเปิดให้ฟัง สิ่งที่เก็บเป็น Les objets en or, les objets en pierre, les objets en céramique
et poteries พิพิธภัณฑที่นี้เป็นพิพิธภัณฑที่เล็ก ๆ มองของที่เก็บก็เลยเล็ก ๆ น่ารักไปเลย ออกจาก
พิพิธภัณฑที่ก็ไปดู la Champ des morts ต้องเดินลงเนินไปประมาณ 150 เมตร ทางที่ผ่านไป
แลเห็นภูมิประเทศไกล ๆ เป็นเนินเขา ท้องทุ่ง ไร่ สูง ๆ ต่ำ ๆ มีเกาะเป็นหย่อม ๆ ชาว ๆ ไกล ๆ
สวยสบายตามาก เมื่อไปถึง La Champ des morts ก็แลดูเป็นท้องทุ่งธรรมดา มองสวยไปอีก
แบบ มีดอกหญ้าสีสด ๆ เหลือง ม่วง ส้ม ขาว บานอยู่ทั่วไป ไม่ยกกะน่ากลัวเหมือนชื่อ มอง
หารอยชุกต่าง ๆ ก็ไม่เจอ

ได้ไปแวะร้านขายเครื่องเฟอร์นิเจอร์ไม้ ฝีมือละเอียดประณีต ตะกร้าสานต่าง ๆ
ดอกไม้แห้งอัดใส่กรอบ อัดเป็นจี แหวน กำไล เข็มกลัด Musée อีกแห่งที่ไประหว่างอยู่บน
ภูเขาคือ Musée historique du papier ตั้งแต่ดู ๆ มาที่นี้รู้สึกจะเป็น Musée ฉบับกระเป๋าสตางค์
ไม่มีการสาธิตทำให้ดู ดูแต่อุปกรณ์ที่ทำเท่านั้น ทั้งยังไม่มีผู้บรรยายด้วย ลักษณะจะเป็นร้านค้า
มากกว่า Musée กระดาษก็เหมือนกระดาษขี้ขาวบ้านเรา มีการจารึก โคลง กลอน ของกวี
ต่าง ๆ ของฝรั่งเศส แผ่นที่รูปดอกไม้ ลวดลายต่าง ๆ บนกระดาษ เขียนด้วยตัวอักษรสวย ๆ
มีขนสัตว์แท้ ๆ ทำเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ นอกนั้นก็มีการหนังสือเล็ก ๆ น้อย ๆ และดอกไม้อัดแห้ง
สิ่งเหล่านี้มีขายสำหรับผู้ไปเยือนด้วย

วันสุดท้ายที่ค้างอยู่บนภูเขาแห่งนี้ ก็ไปแวะเมือง Vichy นายอำเภอเลี้ยงอาหารว่าง
ต้อนรับอย่างอบอุ่นพอควรที่ Hôtel de Ville แล้วไปทานอาหารเที่ยงที่ Collège de Vichy
เดินชมความงามของแม่น้ำ Allier ชมความพร้อม ความสะอาดสบาย ความใหญ่โตกว้างขวาง
ของ Centre Minisport et Omnisport International à Vichy

คืนสุดท้ายบนภูเขา ก็ได้ชิมเครื่องดื่มชนิดหนึ่ง ชื่อ Brûlot ใช้แอลกอฮอล์ผัดกับส้ม
หั่นเป็นแว่น ๆ ใส่เกลือ ขับไฟทั้งห้อง เจ้าของบ้านก็ทำหน้าที่ผัด พวกเราก็ร้องเพลงขณะที่ดู
บรรยากาศแปลก ๆ สนุกแบบลูกทุ่งก็แท้ ผัดอยู่ประมาณ 15 นาทีก็ดื่มได้ รสชาติแปลกดี ผสม
กลิ่นไหม้แอลกอฮอล์ที่ถูกไฟ บางคืนระหว่างบนภูเขาเราก็มีเล่นเกม เต้นรำ นอนกันไม่ต่ำกว่า
สี่หนึ่งทุกคืน

วันที่ 22 กรกฎาคม ก็ลงจากภูเขาไปที่เมือง Montluçon พักที่ Foyer de la jeunesse
เช่นเคย Directrice ที่นี่เป็น Madame แก่ ๆ คุยเก่ง น่ารักมาก มีความรู้เรื่องเมืองไทยพอสมควร
ทิวทัศน์ภูมิประเทศที่นี้งามมาก เป็นเมืองที่อยู่บนเนินเขา มีเนินเขาสูง ๆ ต่ำ ๆ อยู่เกือบทั้งเมือง
อากาศที่นี้เย็นจัด กลางคืนหมอกกลงมาก กลางวันมีแดดไม่จัดนัก ที่พักสวยและสะดวก
สบาย อาหารที่จัดเลี้ยงก็ทำโดยแม่บ้านของ Foyer ที่นี่ อร่อยดี ช่วงที่พักที่นี้ 2 คืน มี
การแสดงโชว์ฝีมือการทำอาหารลาวของแต่ละชาติ ของไทยก็โชว์โดยอาจารย์พรทิพย์ ทำหมูผัด
น้ำพริกเผา (ซึ่งน้ำพริกเผาที่เมืองนี้เอง) ก็ปรากฏว่า ขนาดหมูผัดน้ำพริกเผาที่ เพื่อน ๆ ร่วม
กลุ่มก็ซัดซัดกันเป็นแถว นอกจากหมูผัดน้ำพริกเผาแล้วก็มี แกงจืดกระดูกหมูใส่ผักกาดขาว
(ผู้อ่านคงไม่ทักท้วงนะคะว่า แกงจืดกระดูกหมูนี้ไม่ใช่อาหารไทย แต่เป็นอาหารจีน ก็พวกเรา
คิดไม่ออกจริง ๆ ในตอนนั้นว่า จะทำอะไรที่เร็ว ง่าย และเพื่อน ๆ หลาย ๆ ชาติรับประทานกัน
ได้ด้วย) กลางคืนหลังอาหารค่ำก็มีเต้นรำกันถึงตี 2 ตี 3 เป็นที่สนุกสนานมากทั้ง 2 คืน กลางวัน
ไปดูพิพิธภัณฑ์เกี่ยวกับเครื่องลายคราม และเครื่องดนตรีที่เก่าแก่ของแคว้นนี้ มีเปิดเพลง
เก่าแก่ของที่นี่ให้ฟังด้วย ส่วนเครื่องลายครามก็ไม่ค่อยสวย หรือน่าประทับใจอะไรมาก เพราะ
เป็นลายหายาบ ๆ แบบ 2 สี (ฟ้าและขาว) แต่ที่ขาดไม่ได้เกือบทุกพิพิธภัณฑ์ที่แวะเข้าไปดู คือ
อุปกรณ์เก่าแก่ของการทำไวน์ ที่นี้ก็มีอีก คราวนี้มีที่แปลก คือ ถึงใส่ไวน์ขนาดใหญ่มาก !

อีกวันหนึ่งที่ Montluçon มีการให้เลือกสถานที่ไปชมตามอัธยาศัย คือ ไปดูโรงงานทำ
เหล็กต่าง ๆ กับไปชมสวน พวกเราเลือกไปชมสวน เพราะหวังว่าจะได้ดูของสวย ๆ งาม ๆ
แปลก ๆ และมีความอ่อนหวาน ปรากฏว่าผิดหวังอีกแล้ว เขาเพาะสนพันธุ์ต่าง ๆ เยอะแยะมีไว้
ขาย ไร่กุหลาบสีสรรก็เหมือนที่เห็น ๆ ในเมืองไทย ดอกก็โตขนาดพอ ๆ กับที่ปลูกไว้ที่เชียงใหม่
เรานั่นแหละ เผอิญวันที่ไปนั้นกุหลาบบานจนเกือบจะเฉาหมดแล้ว ที่หวังจะดูดอกตูม ๆ จึงไม่มี
เจ้าของไร่เป็นคนหนุ่ม ออกสำห้ให้คำบรรยายมากมายแต่วันแต่เป็นยากล่อมให้ทุกคนในรถหลับ
เป็นแถว

2 วันที่พักที่ Montluçon ตอนเย็น ๆ ไปเล่น Canoë-kayak กัน แต่ที่นี้เล่นเฉพาะ
Kayak เป็นเรือหัวท้ายแหลม คนพายต้องสอক্তตัวเองไปข้างหน้าแล้วนั่งพาย ไม้พายมี 1 อัน

ปลายแบนทั้ง 2 ข้าง เป็นกีฬาชนิดหนึ่งของชาวฝรั่งเศส นิยมพายเล่นและแข่งขันกันตามแม่น้ำต่าง ๆ ก่อนจะได้พายเล่นอย่างสนุกสนานนั้นก็ต้องยกเรือไปที่แม่น้ำเอง และเก็บเรือเองหลังจากเล่นเสร็จแล้วซึ่งหนักน่าดู

คืนสุดท้ายที่ Montluçon มีฉายภาพยนตร์เกี่ยวกับภูมิประเทศ ผู้คนของเมืองนี้ และภาพยนตร์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการทำแก้ว คืนนี้ก็มีการตกลงกันว่า ใครจะไป St. Bonnet Français หรือ Echassières ให้แบ่งเป็น 2 กลุ่มแล้วแต่พอใจ ส่วนรายการกิจกรรมต่าง ๆ ก็เหมือนกัน พวกเราเลือกไป St. Bonnet Français กัน เพราะแต่ต้นที่เขียนในใบกรอกเอกสารต่าง ๆ เราก็รู้จักแต่ชื่อนี้เท่านั้นเอง จึงเลือกเท่าที่รู้จัก!

เช้าวันที่ 23 กรกฎาคม ก็มีครอบครัว จาก St. Bonnet Français และ Echassières มารับ ระยะทางจาก St. Bonnet Français กับ Montluçon ห่างกันประมาณ 50 กิโลเมตร พวกเราทั้งหมดก็ไปรวมกันที่ Foyer Rural หรือ la Ferme จนพร้อมกันทุกคน ก็แบ่งเป็น 2 คนต่อ 1 ครอบครัว ข้าพเจ้าได้พักกับครอบครัวนักธุรกิจเจ้าของโรงงานขายเนื้อ และชาวนอร์มังดี ผู้หญิงเราพักที่นี้ 4 คืน เมืองนี้เป็นเมืองเล็ก ๆ สงบเงียบมากการไปท่องเที่ยวที่ต่าง ๆ ใช้จักรยานมีทะเลสาบอยู่ใกล้ Foyer ผู้คนไปเล่นเรือใบ (Une planche à voile) กันมากมายโดยเฉพาะในวันอาทิตย์ และมีตลาดนัดขายสินค้าต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า เสื้อกันหนาว เป็นต้น ในวันศุกร์ตอนเช้าถึงเที่ยง

วันแรกที่นี่ก็ปั่นจักรยานไปป่าไอค ระยะทางไป-กลับ 15 กิโลเมตร ใช้จักรยานของที่ Foyer ตอนเย็นแต่ละชาติทำอาหารหวานร่วมทานกัน ของไทยเราทำกล้วยเชื่อม และรายการแสดงของแต่ละชาติอีกเช่นเคย หลังจากนั้นก็เห็นรำกันจนเที่ยงคืน วันที่ 2 ปั่นจักรยานไปป่าอีก ไปชมโรงงานตัดไม้ไอค เพื่อส่งต่อไปยังโรงงานทำถังไวน์ หรือเครื่องเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากไม้ไอค ไปปีกนิกกับครอบครัวต่าง ๆ ของที่นั่น นำอาหารไปร่วมรับประทานอาหารกัน บางครอบครัวก็นำรถคาราวานไปด้วย ไปชม Ruines Romaines ชมปราสาทสมัยเรอเนสซองค์ (Château Ainay-le-Vieil) ไปดูการเลี้ยงสุนัขพันธุ์ (Basset) ที่ใช้ล่าสัตว์ วันนี้ปั่นจักรยานไปกลับ 40 กิโลเมตรพอดี ทางที่ปั่นจักรยานเป็นเนินเขาขึ้น ๆ ลง ๆ ตลอด อากาศกำลังสบาย ภูมิประเทศที่ผ่านไปเป็นทุ่งข้าวสาลี ทุ่งหญ้า ดอกไม้ริมทางสีต่าง ๆ โดยเฉพาะดอกบ็อบบี้สีส้มแดง กลิ่นหอมไปหมด มองไกล ๆ เป็นอาคารบ้านเมือง ไร่ต่าง ๆ เป็นบดล็อก ๆ สวยงามน่ามองนาน ๆ มาก และที่นี้ก็ได้เห็นนก Alouette ตัวเล็ก ๆ สีน้ำตาลบินว่อนอยู่ตามทุ่งข้าวสาลี และทุ่งหญ้า เป็นครั้งแรกที่หลงร้องเพลง Alouette มาตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาฝรั่งเศส คืนนี้ได้ฟังนักร้องมีชื่อของฝรั่งเศสมาแสดงให้ชมที่ Foyer แห่งนี้ เขาชื่อ Yves จำนวนสกุลไม่ได้เสียแล้ว ร้องดีมาก

Les Grands jeux de la Montagne Bourbonnaise

03 Allier

วันที่ 3 เป็นวันอิสระเสรีของทุกคน ใครจะไปปั่นจักรยานเล่นรอบเมืองในเมือง หรือเล่นกีฬา มีวอลเลย์บอล แบดมินตัน บิงปอง เปตอง ว่ายน้ำ เล่นเรือใบ (Une planche à voile) หรือจะอยู่คู้ทำอาหารกับครอบครัวที่ตนเองพักอยู่ด้วยก็ได้ กลางคืนมีรายการแสดง Folklore Bourbonnais เขาเรียกว่า Arts et Traditions Populaires เป็นเรื่องความเป็นอยู่ของชาว Bourbonnais : งาน Mardi-Gras, Marché, Moisson, les travaux dans les champs มีเต้นระบำประกอบด้วย สวดยสนุก น่าดู แปลกตา ประทับใจมาก ทราบมาว่า เขาตั้งใจจัดให้กับ Stage Connaissance de la France โดยเฉพาะ น่าเสียดายที่เวลาเราน้อยนัก ไม่มีโอกาสจะหัดเต้นระบำของเขาเลย รุ่งเช้าเราก็ต้องจาก St. Bonnet Français เสียแล้ว แต่ละครอบครัวก็พาพวกเขาไปส่งรวมกันที่ la Ferme แล้วก็ en car ไปยัง St. Pourcain ชมไว่องุ่น ชิม Vin : Rouge, Rosé, Blanc ดูห้องเก็บไวน์ เสียดายที่ได้พบแต่องุ่นที่กำลังออกข่อเล็ก ๆ เท่านั้น ไม่มีโอกาสชิมองุ่นสดจากไร่ได้เลย เจ้าของไร่มอบไวน์ให้กับ Stage นี้ 2-3 โหลทีเดียว จากนั้นก็ไปชมพิพิธภัณฑ์อุปกรณ์ทำไว่องุ่นและไวน์ ผู้หญิงที่ทำหน้าที่ดูพิพิธภัณฑ์นี้ประหยัดคำบรรยาย และประหยัดเวลา รักษาของมาก ๆ คุณานก็ไม่ได้เปิดให้ดูที่ละห้อง คอยจ้องตลอดเวลาว่า พวกเขาจะมีบอนไปตะแอกอุปกรณ์เหล่านั้นหรือเปล่า พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มีความรู้สึกเหมือนเข้าป่าช้าเมืองไทย น่ากลัว แต่ก็ได้ประโยชน์ที่ทำให้

เข้าใจว่า ทำไมคนฝรั่งเศสชอบกินไวน์ เขาเขียนไว้ว่า “La qualité propre du vin est de réparer les esprits, de fortifier l'estomac, de purifier le sang, de favoriser la transpiration et d'aider à toutes les fonctions du corps et de l'esprit. Ce n'est que l'excès de cette liqueur qui empêche ces bons effets.”

คืนนี้เราก็พักกันที่ Foyer ของ St. Pourcain พักห้องใหญ่รวมหญิง-ชาย มีกิจกรรมเล่น Un feu de camp กันนิดหน่อย ตีมไวน์ (ที่เขาแจกมาให้) ร้องเพลง คุยกัน หรือใครจะแยกไปเล่นปิงปอง วอลเลย์บอล แบดมินตันก็ได้

วันที่ 28 กรกฎาคม ก็เกือบจะเป็นวันสุดท้ายของ Stage นี้แล้ว เช้านี้เราก็ไปเล่นเรือ Kayak กัน ลักษณะเรือ Kayak ก็แบบเดียวกับ Canoé แต่ Kayak นั่งได้ 2 คน ช่วยกันพายหัว-ท้าย วันนี้พายล่องแม่น้ำ Allier ไปไกลถึง 10 กว่ากิโลเมตร แล้วก็มรดไปรอรับร่วมปีคณิศทานอาหารกลางวันริมแม่น้ำกัน ระหว่างที่พายเรือล่องแม่น้ำนั้น ทิวทัศน์ 2 ฝั่งแม่น้ำสวยงามมาก นก กระต่าย และสัตว์อื่น ๆ ที่ไม่รู้จัก วิ่งกันพล่าน ทำรังอยู่ที่หน้าผาเป็นช่อง ๆ คูแปลกดี เห็นภูมิประเทศไกล ๆ ของเมือง พวกวัวอัน ๆ กินน้ำกินหญ้ายูริมแม่น้ำ อากาศดีมาก น้ำในแม่น้ำใสสะอาด บางแห่งก็ไหลเชี่ยว บางแห่งก็ไหลเอื่อย ๆ พยายามมองหาปลาในน้ำ ปรากฏว่าไม่พบแม้แต่ตัวเดียว สองฝั่งแม่น้ำมี Camping อยู่เป็นระยะ ๆ วันนี้เราก็จะกลับไปยังจุดตั้งเต็นท์ครั้งแรกคือ Moulin ก็มีให้เลือกอีกว่าจะนั่งรถกลับหรือจะปั่นจักรยานกลับซึ่งปั่นเป็นระยะทาง 20 กิโลเมตร พอตีวันนี้คุณภาวิทย์กับคุณชฎาจาก Stage ที่ Cantal มาว่าม Stage ที่ Allier 2 วันสุดท้ายกับพวกเราด้วย เลยชวนกันกับคุณภาวิทย์ปั่นจักรยานกลับ Moulin ระหว่างทางที่ปั่นจักรยานไปนี้ ยังประทับใจเจ้าของบ้านที่เราแวะเข้าไปขอน้ำดื่มด้วยความกระหายอยู่เลย น่ารักมากทีเดียว

คืนสุดท้ายกับ Stage ก็พักที่ Foyer de la Jeunesse เหมือนคืนแรกที่มาถึง Moulin คืนนี้ไป l'Apéritif ตามคำเชิญของ 2 ครอบครัวที่มาร่วมสนุกกับ Stage เราหลายแห่งแล้ว แล้วก็ทานอาหารค่ำที่ Foyer จากนั้นก็ไปชมนิทรรศการเล็ก ๆ น้อย ๆ แบบลูกทุ่ง ๆ ของชาว Moulin มีการแสดงเต้นระบำพื้นเมืองประกอบดนตรีที่อ่อนหวานไพเราะ ทั้งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายพื้นเมืองด้วยการถักลายต่าง ๆ เป็นเสื้อ เป็นผ้าคลุมไหล่ คืนนี้แต่ละชาติก็โชว์การแสดงอีกเช่นเคย เหมือนที่ปฏิบัติเวลาแวะแต่ละเมือง

วันที่ 29 กรกฎาคม เป็นวันสุดท้ายของการอยู่กับ Stage Connaissance de la France ปรากฏว่ามีการว่าลากันตั้งแต่เมื่อคืน เพราะบางคนต้องกลับรถไฟเช้านี้ เพราะธุระและงานส่วนตัว

เข้านี้มี Réunion ทุกรูปปัญหาต่าง ๆ เสนอข้อคิดเห็นเพื่อปรับปรุงสำหรับ Stage นี้อีกในคราวต่อไป
จากนั้นก็แจกชื่อที่อยู่ของบุคคลใน Stage ล่าลายเซ็น บ้างก็ขอประโยชน์สั้น ๆ เป็นที่ระลึกจาก
แต่ละคน บ้างก็ให้เขียนด้านหลังรูปหมู่ที่ Stage มอบให้ทุกคน ถ่ายรูป ถ่ายสไลด์กันจนไม่ทราบ
ว่ากล้องใครเป็นกล้องใคร บ้างก็แจกสแตมป์ แจกเหรียญเงินเป็นที่ระลึก จากนั้นก็ทานอาหาร
กลางวันร่วมกันเป็นมือสุดท้ายอย่างเร่งรีบ เพราะจะต้องรีบไปสถานีรถไฟก่อนเวลา 14.40 น.
ก็ไปร่ำลากันจริง ๆ จัง ๆ ที่สถานีรถไฟนี่เอง น้ำตาซึมกันเป็นแถว ๆ ด้วยความรู้สึกรู้สึกที่ว่า ต่อไป
นี้เราคงไม่ได้พบกันอีกแล้วแน่ ๆ เราต่างชาติ ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม มาทำกิจกรรมร่วมกัน
อยู่ด้วยกัน เล่นกัน คุยกัน รักกัน เข้าใจกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เสมือนครอบครัวเดียวกัน
และแล้วก็ต้องจากกัน น่าคิด และน่าเศร้าเมื่อจากมิใช่เหนื่อยที่เดียว แล้วเมื่อไรละเราจึงจะพบกัน
เช่นนี้อีก แต่เราก้ยังมีความประทับใจครั้งสุดท้ายอีกจนได้ คือ หนุ่มกรีกเกือบได้เป็นวีรบุรุษของ
งานนี้ เพราะเขาช่วยสาว ๆ กรีกชนสัมภาระไปให้บนรถไฟ แต่เขามีได้ไปปารีสด้วยหรอก เขา
มีโปรแกรมทัวร์ที่อื่นต่อ แล้วเขาก็โคจรลงจากรถไฟตอนที่รถไฟแล่นออกแล้ว หน้าตา แขนขา
ถลอกปอกเปิกเลือดซึมที่เดียว เล่นเอาใจหายใจกว่ากันอีก ว่าแล้วก็ต้องจบ Stage Connaissance
de la France à l'Allier ด้วยคำอวยพรของเจ้าหน้าที่รถไฟที่รู้เห็นเหตุการณ์ วึ่งโวยวาย ปนอะอะ
ไปหมด เหมือนวันแรกที่พวกเราเริ่ม Stage ด้วยคำอวยพรของร้านผลไม้ที่ปารีส ไม่พียงเลย

ก่อนจบ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ “สมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย” (เป็นอย่าง
สูง) ที่ได้กรุณาจัดมอบประสบการณ์ชีวิต เปิดโลกทัศน์ให้กับข้าพเจ้า ซึ่งทุกสิ่งที่ได้จากการเดินทาง
ครั้งยิ่งใหญ่นี้ จักเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสอนภาษาฝรั่งเศส แม้ว่าเวลาอยู่ใน Stage จะ
น้อยไป แต่ก็ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ ภาษา และวัฒนธรรมของชาวต่างชาติ โดยเฉพาะชาวฝรั่งเศส
ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นกว่าก่อนมาก ทั้งยังภูมิใจที่ได้เป็นตัวแทนคนไทย (โดยปริยาย) ไปเผยแพร่
วัฒนธรรมไทย และได้แก้ไขภาพพจน์ ความคิดบางอย่างที่ชาวต่างชาติมีต่อคนไทย เท่าที่จะทำ
ได้อย่างไม่เคยคิดนึกมาก่อนเลยว่าทำได้เช่นนี้

น.ส. ปฐมภรณ์ สฤทธิพันธุ์

โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต

28 กันยายน 2524

ฝรั่งเศสชูปชบ

— เมื่อสมาคม ฯ จัดรายการให้ผู้รับทุนถูกไปไม่ผลิ มาเล่าประสบการณ์ให้สมาชิกฟัง
อ.ลัดดา คำภีร์ธัมโม แห่งนครสวรรค์ เล่าเสียสนุกสนานจนครุหลาย ๆ ท่านหัวเราะเกือบตก
เก้าอี้

— **อ.ปฐมภรณ์ สฤทธิพันธ์** บรรยายการไปสัมผัสกับประเทศฝรั่งเศสจนมีความรู้สึก
เจ้าตัวไม่อยากจะกลับเกาะกลางเสียแล้ว

— ใคร ๆ ที่สนใจเกี่ยวกับผลไม้ดอกไม้ของฝรั่งเศส อาจารย์ **ปฐมภรณ์ สฤทธิพันธ์**
ถ่ายมาได้อย่างกับมือกล้องอาชีพทีเดียว คิดว่าคงจะได้เผยแพร่กับเพื่อน ๆ สมาชิกที่อยากได้บ้าง

— หลายท่านซักจะสงสัยกับหน่วยงานใหม่ที่ตั้งอยู่แถว ๆ ถนนสาร และได้ส่งสาส์น
Noel ถึงท่านสมาชิก ขอกระซิบว่า นั่นคือที่ทำงานใหม่ของผู้เชี่ยวชาญฝรั่งเศสที่ขณะนี้ “pull”
ไปไว้รวมกัน เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพในการจะทำงานประสานกับพวกเราต่อไป สถานที่
ทำงานที่ถาวรกำลังตอกเสาเข็มอยู่ หน่วยงานนี้มีชื่ออันไพเราะว่า B.A.L. และเพื่อน ๆ ผู้เชี่ยวชาญ
มีตำแหน่งเป็นทางการว่า Attaché Linguistique ก็ะ

— เพื่อให้คลายความสับสนว่า สถานที่ ๆ เพื่อน ๆ สมาชิกไปติดต่อแถวถนนสาทรนั้นมีอะไรกันบ้าง ที่ต้องชูปชิบในหน้านี้เพราะ ฟังแล้วเห็นว่า มีอีกหลายคนที่ยังสับสนว่า บ้านเลขที่ 29 ถนนสาทรนั้น เป็นที่ตั้งของ Alliance Française, Services Culturels, ห้องขายหนังสือฝรั่งเศสของ DK, B. A. L. ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และยังมีโรงเรียนเด็กเล็กของชาวฝรั่งเศส เวลาไปติดต่อจะได้สะดวกยิ่งขึ้น ส่วนสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสของเรานั้น อยู่ที่ 31/28 หมู่บ้านอรุณกฤต 1 ซอย 4 อารีย์สัมพันธ์ 4 ค่ะ หลายท่านยังคิดว่าตั้งอยู่ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ขอให้ทราบการเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยค่ะ

— เนื่องจากเป็นระยะส่ง ส.ค.ส. บางครั้งบางคราวข่าวสารไม่ถึงมือสมาชิก ขอทบทวนอีกครั้ง ขอเชิญท่านร่วมทำบุญกับสมาคม ฯ เพื่อรวบรวมเงินไปช่วยกิจการดำเนินการของหลวงพ่อแมกไซไซ วัดถ้ำกระบอก ซึ่งบ่าบัดผู้ศรัทธาเสพติด สำนักสงฆ์แห่งนี้ยังต้องการเมตตาจิตอีกมาก เพราะทุนรอนมิได้มาจากแหล่งใดเลย นอกจากผู้มีจิตศรัทธาเท่านั้น การร่วมทำบุญบริจาคได้ที่กรรมการสมาคม ฯ ทุกท่าน เพื่อจะได้รวบรวมให้เจริญนำไปทำบุญที่สำนักสงฆ์ต่อไป

— ผู้ที่เข้มแข็งมากในการหาทุนจัดทำหนังสือ 200 ปี รัตนโกสินทร์ของสมาคม ฯ คือ **ดร. อภิรัช จันทรเสน, ดร. แพรวโพยม บุญยผลึก** ช่วยหาทุนและหาเรื่อง (บทความ)

— นายทะเบียน **ดร. อภิรัช จันทรเสน** และนางสาวทะเบียน (ผู้ช่วย) **อ. ประมวล ลีศิริเสริญ** ฝากให้กระซิบบ้าง (ดัง ๆ) ว่า ถึงเวลาต่อสมาชิกใหม่แล้วค่ะ ใบสมาชิกแนบมากับวารสารฉบับนี้แล้ว

— ใครอยากชูปชิบอะไรที่เป็นประโยชน์ ขอเชิญได้ในหน้านี้ แะขอความร่วมมือจากสมาชิก (บ.ก. ขอร้อง) ช่วยหาโฆษณาสำหรับวารสารฉบับใหม่ด้วยค่ะ ติดต่อ บ.ก. ได้ที่ โทร. 2216111 ต่อ 247 **อ. ธิดา บุญธรรม** และขอขอบคุณล่วงหน้า

ครูแก้ว บางกอก

บรรณาธิการแถลง

คงไม่ล่าช้าเกินไปที่จะแถลงผลงานของสมาคม ฯ ที่ได้ดำเนินการโดยคณะกรรมการชุดที่สองเลขานุการได้บรรจุเรียบเรียงเสนอในวารสารฉบับนี้

นับแต่ขึ้นไป กรรมการแต่ละท่านคงจะได้มีโอกาสส่งสาส์นส่งข่าวถึงท่านแบบ “à tour de rôle” ฉบับนี้ประเดิมด้วยจดหมายจากอุปนายก

เมื่อคราวจัดงานเพื่อสมาชิกที่ ร.ร. สวนกุหลาบวิทยาลัย ในการแข่งขันวาดภาพประกวดในหัวข้อ “เฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี” ลูกศิษย์ของท่านสำแดงฝีมือให้ปรากฏ อาจารย์ผู้ตัดสิน แห่งคณะมัณฑนศิลป์ ม. ศิลปากร และจิตรกรผู้ออกแบบปกประจำของเรา ได้กรุณาเรียบเรียงบทความเกี่ยวกับแง่คิดในค่านิยมจากผลการประกวด ทำอย่างไรเอ่ยแง่คิดอย่างนี้จะถึงตัวเด็ก และอาจารย์ผู้สอนศิลปบ้าง

ยังไม่จบสำหรับผู้ได้รับทุนประเภทต่าง ๆ ประสพการณ์ของผู้ได้รับทุนคงเป็นประโยชน์สำหรับรุ่นต่อ ๆ ไปได้บ้าง และสำหรับผู้ที่จะเดินทางรุ่นต่อ ๆ ไป ข้อคิดที่องค์นายกกิตติมศักดิ์พระราชทานมาครั้งนี้ คงจะเป็นประโยชน์ แก่หลาย ๆ คนและหลาย ๆ ฝ่าย

อีกไม่กี่วันจะถึงการเฉลิมฉลองกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี สมาคม ฯ เตรียมการร่วมเฉลิมฉลองด้วยการจัดพิมพ์เอกสารที่สวยงาม พิมพ์ด้วยกระดาษอาร์ตอย่างดี บรรจุเนื้อหาสาระเกี่ยวกับไทยศึกษาในหลายแง่มุมจากนักวิชาการหลายท่านทั้งไทยและฝรั่งเศส ใคร ๆ ก็สนใจเรื่องอย่างนี้ ในวาระอย่างนี้ ปลายเดือนกุมภาพันธ์จะเริ่มออกวางจำหน่าย สมาชิกผู้ได้รับทุนฤดูใบไม้ผลิ ในกระเป๋าเดินทางของท่าน มีติดคนละเล่มสองเล่ม รัตนโกสินทร์จรขจาย...

กองบรรณาธิการและวารสาร ขอ “Bonne Année..” กับท่านผู้อ่าน ไว้ในโอกาสนี้ด้วย

Alliance Française de Bangkok
 29 THANON SATHON TAI, BANGKOK 12, THAILANDE. TEL 286.38.79 & 286.38.41-TELEGR. ALFRANTHAI

สมาคมฝรั่งเศส 29 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ ๑๒

มุมหนึ่งของประเทศฝรั่งเศส
UN PETIT COIN DE FRANCE

ท่านจะพบสิ่งที่น่าสนใจ
 ชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสทุกระดับ
 ห้องสมุดโอโดง
 ภาพยนตร์, คอนเสิร์ต
 เครื่องดื่ม, อาหารเลิศรส
 บรรยายกาสิโนรื่นรมย์ สวยงาม

เชิญอ่านหนังสือวารสารรายเดือนของเรา

VOUS Y TROUVEREZ

des cours de langue
 des films, des concerts . .
 un bar-restaurant agréable
 une grande bibliothèque
 une ambiance

LISEZ AUSSI NOTRE
 JOURNAL MENSUEL

PARIS. ESCALE PRIVILÉGIÉE D'AIR FRANCE SUR LES ROUTES VERS L'EUROPE AND LES U.S.A.

Profitez des vols d'Air France sur Paris. Dégustez nos repas et vins français. Après une bonne nuit à bord de nos Boeings 747, vous arriverez tôt le matin à Paris et pourrez profiter d'une journée entière.

Le Bureau de Tourisme de Paris tient à votre

disposition des offres spéciales pour mieux vous aider à apprécier votre séjour à Paris.

De plus, Air France vous offre des correspondances régulières pour toute l'Europe, ainsi que les villes principales des Etats-Unis.

AIR FRANCE
LE BON VOYAGE

Pour informations complémentaires, contactez votre agent de voyage ou AIR FRANCE, 3 Patpong Road, tél. 233.7100-19. Réservations immédiates, tél. 234.7901-5. Agent Général: World Travel Service I.t.d., tél. 233.5900-9